

**RJEŠENJE
O OVLAŠTI****I.**

Ovlašćuje se Elma Tabak, da organizira sve poslove iz nadležnosti direktora Ureda Vlade Federacije Bosne i Hercegovine za zakonodavstvo i usklađenost sa propisima Europske unije i potpisuje sve akte iz nadležnosti direktora, na razdoblje od 30 dana.

II.

Ovo rješenje stupa na snagu danom donošenja i objavit će se u "Službenim novinama Federacije BiH".

V. broj 1261/2026
08. rujna 2026. godine
Sarajevo

Premijer
Nermin Nikšić, v. r.

На основу члана 19. став (3) Закона о Влади Федерације Босне и Херцеговине ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 1/94, 8/95, 58/02, 19/03, 2/06 и 8/06), Влада Федерације Босне и Херцеговине, на 362. хитној сједници, одржаној 08.09.2026. године, доноси

**РЈЕШЕЊЕ
О ОВЛАШТЕЊУ****I**

Овлашћује се Елма Табак, да организује све послове из надлежности директора Уреда Владе Федерације Босне и Херцеговине за законодавство и усклађеност са прописима Европске уније и потписује све акте из надлежности директора, на период од 30 дана.

II

Ово рјешење ступа на снагу даном доношења и објавиће се у "Службеним новинама Федерације БиХ".

В. број 1261//2026
08. септембра 2026. године
Сарајево

Премијер
Нермин Никшић, с. р.

**ADVOKATSKA/ODVJETNIČKA KOMORA
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE****1523**

Na osnovu člana 94. tačka b) Zakona o advokaturi Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 1/25) i člana 17. stav 1. tačka b) Statuta Advokatske komore Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 66/26), Skupština Advokatske komore Federacije Bosne i Hercegovine, dana 23.05.2026. godine, donijela je

**KODEKS
ADVOKATSKE ETIKE****I. UVOD**

1. Kodeksom advokatske etike (u daljnjem tekstu: Kodeks) razrađuju se temeljni standardi etičkog ponašanja i poslovanja advokata, zajedničkih advokatskih kancelarija i advokatskih društava, advokatskih stručnih saradnika, advokatskih pripravnika, u Federaciji Bosne i Hercegovine, te advokata iz drugih država, kada u skladu sa zakonom postupaju na teritoriji Federacije Bosne i Hercegovine.

2. Svrha ovog Kodeksa je da pomaže advokatima, advokatskim stručnim saradnicima i advokatskim pripravnici kada su suočeni s etičkim i profesionalnim dilemama, a advokaturi da očuva etičnost i profesionalni standard u obavljanju poslova advokature i time doprinese vladavini prava i ugleda advokature i pravosuđa u cjelini.
3. Kada član Advokatske komore Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Advokatske komore Federacije BiH) advokatsku djelatnost obavlja u drugoj državi, advokat je dužan poštovati međunarodna pravila profesionalne etike i pravila profesionalne etike advokata države u kojoj postupa.

II. OSNOVNA NAČELA

1. Advokati moraju služiti interesima pravde, kao i onima čija su im prava i slobode povjereni da ih štite i brane.
2. Dužnost advokata nije samo da zastupa svoju stranku već da joj bude i savjetnik u zaštiti njenih prava i interesa.
3. Obavljanje advokatske djelatnosti, pored obaveze poštovanja pravnih normi, podrazumijeva i poštovanje moralnih obaveza prema stranci, sudovima i drugim organima pred kojima advokati zastupaju slučaj svoje stranke, odnosno djeluju u njeno ime, te pravnoj profesiji uopće i svakom pojedinom članu profesije i javnosti.
4. Kodeks utvrđuje načela i pravila ponašanja koja moraju postati dijelom svijesti i uvjerenja svakog advokata i kojih se advokati, radi očuvanja i ugleda advokature, moraju pridržavati pri obavljanju svoje djelatnosti.
5. Nepoštovanje odredaba Kodeksa predstavlja disciplinsku povredu koja će se sankcionirati u skladu sa Statutom i drugim općim aktima Advokatske komore FBiH.

**III. ETIČKI PRINCIPI NA KOJIMA POČIVA
ADVOKATURA**

1. Osnovni etički princip Kodeksa ogleda se u dužnosti advokata da se u granicama zakona, a u skladu s ustavnim načelima, moralom društva i načelima i principima sadržanim u općim aktima Advokatske komore FBiH, dosljedno bori za vladavinu prava, zaštitu sloboda i interesa fizičkih i pravnih osoba koje zastupa i brani.
2. Odnos advokata prema vlastitoj stranci, protivnoj stranci i njenim zastupnicima, prema drugim advokatima, sudovima, tužilaštvima, te drugim državnim organima s javnim ovlaštenjima određen je isključivo njegovim položajem zastupnika i zaštitnika prava i interesa fizičkih i pravnih lica.
3. Advokat se nikada ne smije dovesti u položaj koji bi predstavljao sukob interesa, niti u položaj koji bi ga doveo u odnos zavisnosti s interesom drugih ili vlastitim interesom.
4. Advokat je dužan pri zastupanju stranaka sačuvati svoju nezavisnost, a interese stranke smije štiti samo sredstvima koja su u skladu sa zakonom, s dostojanstvom advokatskog poziva i s dobrim običajima koji nisu u suprotnosti s njegovom savješću.
5. Advokat se ne smije prihvatiti poslova koji su nespojivi s njegovim pozivom i koji bi mogli štetiti njegovoj nezavisnosti, dobrom glasu i ugledu advokature.
6. Pri obavljanju advokatske djelatnosti, advokat se treba ponašati tako da stekne i učvrsti povjerenje svoje stranke, a istovremeno i pravosudnih i drugih organa pred kojima postupa štiteći prava i interese stranke, vodeći računa o zahtjevima profesionalne i opće kulture.

7. Dužnost advokata je da se prilikom obavljanja advokatske djelatnosti stalno brinu za unaprjeđenje i afirmaciju advokature kao samostalne i nezavisne profesionalne djelatnosti.
 8. Advokat je dužan čuvati ugled i dostojanstvo advokature, kako pri obavljanju djelatnosti, tako i u privatnom životu.
 9. Svojim ponašanjem advokat mora služiti kao primjer humanosti, poštovanja ljudskog dostojanstva i progresivnih nastojanja u priznavanju, zaštiti i ostvarivanju temeljnih ljudskih prava i sloboda.
 10. Nedopušteno je i u suprotnosti je s dostojanstvom advokata da na bilo koji način sarađuje s osobom koja se bavi nadripisarstvom. Dužnost advokata je da svaku osobu za koju sazna da se bavi nadripisarstvom, prijavi nadležnom državnom organu.
 11. Advokat ne smije isticati svoju raniju službu, položaj ili dužnost za pribavljanje stranaka, niti na bilo koji način uvjeravati stranku da joj zbog toga može uspješnije pružiti zaštitu prava i interesa koji su joj povrijeđeni.
 12. Advokat ne smije do pravomoćnog okončanja postupka u kojem postupka kao punomoćnik bilo koje strane davati izjave i poduzimati druge radnje kojima bi mogao na nedopušten način uticati na tok i ishod postupka.
 13. Dužnost advokata je da se kontinuirano stručno usavršava i učestvuje u edukacijama koje organizira i provodi Advokatska akademija.
 14. Nelojalnost u obavljanju advokatske djelatnosti
Nelojalnost u obavljanju advokatske djelatnosti predstavlja povredu časti i ugleda advokature, a ona se ogleda u sljedećem:
 - a) pribavljanje stranaka putem ponuda, posrednika ili reklama,
 - b) saradnja s nadripisarima ili licima za koja se sumnja da se bave nadripisarstvom,
 - c) obećanje provizije ili nagrade drugima za pribavljanje stranaka,
 - d) omalovažavanje drugih advokata,
 - e) obećanje rješavanja predmeta putem veza i poznanstava,
 - f) ponude jeftinijeg zastupanja od cijena utvrđenih Advokatskom tarifom, osim na način propisan odredbom člana 37. Tarife,
 - g) isticanje advokatske table napadnog oblika i sadržaja ili isticanje table na druga mjesta osim na zgradu u kojoj se nalazi kancelarija,
 - h) upotreba nesrazmjerno velikog ili okruglog pečata,
 - i) napadno isticanje u podnescima, dopisima ili na drugi način, podataka o advokatskim kancelarijama s kojima je zaključen ugovor o povezivanju i saradnji,
 - j) napadno isticanje eventualne specijalizacije,
 - k) istupi u sredstvima javnog informiranja s naglašenim isticanjem svog svojstva advokata, odnosno na način koji bi se mogao shvatiti kao nametanje javnosti ili samoreklamiranje i slično.
 15. Sticanje stranaka na nečastan ili drugi nedopušten način
 - 15.1. Advokatu je zabranjeno da stiče stranke na nečastan ili na drugi nedopušten način. Smatra se da advokat pribjegava nečasnom ili nedopuštenom sticanju stranaka, naročito kada:
 - a) daje nerealne procjene i obećava uspjeh ili dovodi stranku u zabludu u pogledu pravne prirode predmeta,
 - b) omalovažava druge advokate,
 - c) podstiče ili ne osporava uvjerenje stranke u efikasnost korupcije, ili predlaže i nagovještava sopstveno sudjelovanje u korupciji,
 - d) stupa u kontakt sa strankama drugih advokata i navodi ih da na njega prenesu zastupanje, ili preuzima stranke drugih advokata na način suprotan ovom Kodeksu,
 - e) na raspravama i u drugim javnim istupanjima u svojstvu advokata izaziva incidente i bez opravdanog razloga stvara konfliktne situacije u namjeri da nametne utisak odvažnosti i stekne ličnu popularnost.
 - 15.2. Advokatu je dopušteno da u sredstvima javnog informiranja objavi podatak o otvaranju ili preseljenju svoje kancelarije, pri čemu se mora izbjeći svaki pokušaj ili dojam da je riječ o reklamama, te da pošalje obavještenje o otvaranju ili preseljenju svoje kancelarije pravosudnim organima, drugim advokatima i svojim strankama.
 16. Poštivanje drugih etičkih kodeksa
 - 16.1. Kada advokat brani ili zastupa stranku na području Republike Srpske, dužan je postupati u skladu s Kodeksom etike advokata Advokatske komore Republike Srpske, ukoliko načela i principi tog Kodeksa nisu u suprotnosti s načelima i sadržajem ovog Kodeksa.
 - 16.2. Prilikom vršenja advokatske djelatnosti u inostranstvu, advokat je dužan ponašati se i u skladu s kodeksima međunarodnih asocijacija advokata, kao i s kodeksom advokatske etike zemlje u kojoj obavlja djelatnost, ukoliko načela i principi tih kodeksa nisu u suprotnosti s načelima i sadržajem ovog Kodeksa.
 17. Disciplinska odgovornost
 - 17.1. Svako ponašanje suprotno principima i pravilima Zakona o advokaturi FBiH, Statuta i pravilima ovog Kodeksa, Pravilnika o procjeni rizika radi sprječavanja pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti i Pravilnika o nadzoru nad radom advokata zasnovanog na procjeni rizika Advokatske komore FBiH, predstavlja povredu ugleda advokature u Federaciji Bosne i Hercegovine.
 - 17.2. Nadležni disciplinski organ Advokatske komore FBiH odlučit će o tome da li povreda principa i pravila ovog Kodeksa u pojedinim slučajevima predstavlja i disciplinsku povredu advokatske dužnosti i zauzeti stav o pokretanju disciplinskog postupka.
- #### IV. MORALNI LIK ADVOKATA
1. U vršenju advokatske djelatnosti advokat je dužan postupati humano i obzirno, s uvažavanjem i poštovanjem svih onih s kojima kontaktira u vršenju svoje profesionalne djelatnosti.
 2. Svaki advokat je dužan da čuva svoju čast, moralni lik advokata, nezavisnost, savjesnost i stručnost, tako da takvim svojim ponašanjem podstiče i druge.
 3. Advokat je dužan na prihod ostvaren pružanjem pravnih usluga plaćati porez u skladu s poreznim propisima, kao i izmirivati obaveze koje proističu iz njegovog statusa advokata prema nadležnim institucijama.
 4. Advokat je dužan pri zastupanju svoje stranke sačuvati svoju nezavisnost. Ova nezavisnost mora biti apsolutna, slobodna od bilo kojih drugih uticaja, pogotovo onih koji

5. mogu proistići iz njegovog vlastitog interesa ili vanjskog pritiska.
6. Advokat mora izbjegavati okolnosti koje bi mogle ugroziti njegovu nezavisnost i paziti da ne kompromitira svoje profesionalne standarde da bi ugodio svojoj stranci, sudu ili trećim osobama.
7. Advokat je dužan odbaciti sve pokušaje uticaja na njegovu nezavisnost i obavezan je o tim pokušajima obavijestiti organe regionalne komore kojoj pripada.
8. Advokat se ne može baviti poslovima koji narušavaju značaj i ugled advokatske profesije.
9. Advokat ne smije prihvatiti poslove i zvanja koji bi ga doveli u podređen položaj, naveli na nekritičko izvršavanje tuđih naloga ili njegov rad uslovljavali takvom vrstom obaveza ili pogodnosti koje bi mogle ugroziti njegovu nezavisnost i samostalnost.
10. Advokat se može baviti poslovima u oblasti nauke, književnosti, umjetnosti, publicistike, pravnog obrazovanja, humanitarnog rada, prevodilaštva i sporta.
11. Advokat može biti rukovodilac ili član stručnih, radnih ili savjetodavnih tijela vladinog ili nevladinog sektora, nevladinih organizacija, uređivačkih odbora i izdavačkih vijeća u organizacijama čiji rad nije u suprotnosti s načelima advokatske profesije.
12. Advokat ne može biti zastupnik, direktor, predsjednik ili član upravnog ili nadzornog odbora u pravnom licu i institucijama s javnim ovlaštenjima, javnim poduzećima, pravnim licima s većinskim državnim kapitalom, predsjednik ili član upravnog, nadzornog ili odbora za reviziju banke s većinskim državnim kapitalom, zastupnik državnog kapitala, kao ni obavljati te poslove u bilo kojem obimu ili vršiti javnu dužnost koja je nespojiva s advokatskom djelatnošću.
13. Rukovodeći položaj advokata u Advokatskoj komori FBiH nije spojiv s rukovodećim položajem u političkoj stranci.
14. Tradicionalne vrline kao što su: čast, poštenje i integritet advokata moraju biti van svake sumnje, profesionalna su obaveza advokata i osnov za sticanje odnosa povjerenja prema advokatu.
15. Stranka i treća lica, od kojih advokat dobija informacije, moraju biti sigurni u povjerljivost advokata.
16. Povjerljivost je primarno pravo i obaveza advokata.
17. Samo advokat koji poznaje zakon može štiti interese svoje stranke sredstvima koja zakon dopušta, a da bi tu dužnost mogao ispuniti dužan je obnavljati, proširivati i usavršavati svoju pravnu i opću naobrazbu praćenjem stručne literature, učešćem u stručnim raspravama, savjetovanjima i kongresima, objavljivanjem stručnih radova, saradnjom u časopisu Advokatske komore FBiH i slično.
18. Advokat mora djelovati u najboljem interesu svoje stranke i mora staviti te interese ispred ličnih ili interesa drugih koji su u koliziji s interesima stranke koju zastupa.
19. Advokat treba svojim stručnim znanjem pomagati drugim advokatima, a posebna je dužnost svih advokata da pomažu stručno usavršavanje advokatskih stručnih saradnika i advokatskih pripravnika.
20. Advokat je dužan savjesno ispunjavati svoje obaveze prema Advokatskoj komori FBiH i Regionalnoj advokatskoj komori, čuvati i podizati ugled komora i doprinositi njenom uspješnom radu, a posebno je dužan poštovati odluke organa komora i suzdržavati se od svakog uvredljivog ponašanja u kontaktima s organima komora.
21. Nije dostojna da bude advokat osoba koja radi protiv interesa advokature kao nezavisne profesionalne djelatnosti i koja ne poštuje osnovne principe ovog Kodeksa i ostalih akata Advokatske komore FBiH, niti osoba koja se, u skladu s odredbama Zakona o advokaturi Federacije Bosne i Hercegovine i odredbama Statuta Advokatske komore FBiH, smatra nedostojnom za bavljenje advokaturom.

V. ODNOS PREMA LICIMA KOJIMA SE PRUŽA PRAVNA POMOĆ

- Vjernost stranci je osnovna dužnost advokata. Ona je važnija od interesa advokata i kolegijalnih obzira.
- Zastupanju stranke advokat je dužan posvetiti svu svoju stručnost i savjesnost, te joj cjelovito i pravovremeno pružiti očekivanu pravnu pomoć.
- Preopterećenost advokata u poslu ne smije ugroziti cjelovitost, savjesnost i pravovremenost u pružanju pravne pomoći stranci, o čemu je svaki advokat dužan voditi računa prilikom preuzimanja novih poslova od stranaka.
- Advokat kojem se obraća prevelik broj stranaka dužan je uputiti stranke drugim advokatima kako bi izbjegao preopterećenost u poslovima.
- Prihvatanje i raskid angažmana
 - Advokat samostalno odlučuje da li će prihvatiti ponudu za zastupanje stranke, za pružanje pravne pomoći ili odbranu.
 - Advokat može odbiti ponudu za zastupanje stranke, za pružanje pravne pomoći ili odbranu samo iz razloga propisanih Zakonom o advokaturi Federacije Bosne i Hercegovine, ovim Kodeksom i drugim općim aktima Advokatske komore FBiH.
 - Advokat koji lično poznaje protivnu stranku može odbiti zastupanje protiv nje, a ako ipak prihvati zastupanje, mora prije toga svoju stranku upozoriti na to poznanstvo.
- Advokat će odbiti zastupanje:
 - ako je pružao pravnu pomoć suprotnoj stranci u istom predmetu ili po bilo kojem drugom pitanju vezanom za taj predmet,
 - ako je suprotnoj stranci u istom predmetu pravnu pomoć pružao advokat koji radi u istoj advokatskoj kancelariji ili advokatskom društvu,
 - ako je on, ili član, ili zaposlenik advokatske kancelarije ili društva radio kao advokatski pripravnik s advokatom koji pruža pravnu pomoć suprotnoj stranci,
 - ako je u istom predmetu on, ili član, ili zaposlenik advokatske kancelarije ili društva postupao kao sudija, tužilac, ovlašteno službeno lice Ministarstva unutrašnjih poslova ili kao službeno lice u organu uprave,
 - ako se on, ili član, ili zaposlenik advokatske kancelarije ili društva bavio na drugi profesionalni način predmetnim slučajem,
 - ako on, ili član, ili zaposlenik advokatske kancelarije ili društva ima lični interes koji je, ili može biti, u sukobu s interesima zastupane stranke, i
 - u drugim slučajevima predviđenim zakonom ili općim aktima Advokatske komore FBiH.
- Na donošenje odluke o zastupanju ne smiju uticati razlike u spolu, rasi, nacionalnoj pripadnosti, jeziku, vjeri,

- političkom i drugom uvjerenju, porijeklu, društvenom položaju ili stranačkoj pripadnosti.
8. Advokat može odbiti pružanje pravne pomoći zbog ličnog uvjerenja da takav predmet ne može s uspjehom zastupati.
 9. Ukoliko advokat ima priznatu specijalizaciju ili se uopće ne bavi određenom oblasti prava, smije odbiti zahtjev stranke za zastupanje ukoliko se radi o predmetu van njegove specijalizacije ili oblasti za koju je stručan.
 10. Advokat će voditi slučaj za stranku samo po nalogu te stranke. On, međutim, može raditi na slučaju po nalogu drugog advokata koji radi za stranku ili kad mu slučaj dodijeli sud ili drugi nadležni organ.
 11. Prilikom preuzimanja predmeta za zastupanje, advokat je dužan uzeti iscrpnu informaciju od stranke, upoznati je s približnim trajanjem postupka, troškovima, naknadom i nagradom advokata za obavljene rad.
 12. Advokat će savjetovati i zastupati stranku promptno, savjesno i marljivo, posebno vodeći računa da joj ne prouzrokuje nepotrebne troškove postupka i dužan je svojim postupanjem i stručnim radom opravdati povjerenje stranke koje mu je ukazala izborom za svog zastupnika.
 13. Advokat će preuzeti ličnu odgovornost za ispunjenje naloga koji su mu dati i obavještavati stranku o stanju predmeta.
 14. Advokat je dužan tokom cijelog postupka nastojati da se postupak riješi nagodbom ako je to u interesu stranke.
 15. Advokat neće voditi slučaj za koji zna ili bi trebao znati da on nije stručan i u potpunosti kompetentan za njega, bez saradnje s advokatom koji je kompetentan za takav slučaj.
 16. U pravilu advokat preuzima za zastupanje onoliko predmeta koliko može savjesno i ažurno zastupati i neće prihvatiti naloge za koje zna da ih neće moći ispuniti efikasno.
 17. Kada utvrdi da se stranka koju zastupa obijesno parniči, advokat ju je dužan upozoriti na takvo ponašanje i štetno vođenje postupka, a ukoliko ona i dalje ostaje pri takvom stavu, advokat joj može iz ovog razloga otkazati punomoć i uskratiti pružanje daljnje pravne pomoći.
 18. Ukoliko utvrdi da stranka koju zastupa ili brani, neistinito daje uputstva i navodi činjenice o predmetu, advokat može takvoj osobi otkazati daljnje pružanje pravne pomoći.
 19. Jedan od razloga zbog kojih advokat može uskratiti daljnje pružanje pravne pomoći stranki je i nesposobnost stranke da plati gotove izdatke advokata i nagradu za do tada obavljene poslove.
 20. Advokat može otkazati punomoć iz onih razloga iz kojih može odbiti pružanje pravne pomoći.
 21. Advokat se nema povući iz rada predmeta na način i u okolnostima kada stranka ne bi mogla naći drugu pravnu pomoć na vrijeme kako bi se spriječilo nastupanje štetnih posljedica za stranku i takvu osobu kojoj otkazuje punomoć po bilo kojem od valjanih osnova, dužan je zastupati dok ona ne nađe zastupnika, no najviše 30 dana od otkaza punomoći. Za ovo vrijeme je dužan poduzimati sve radnje da ne bi nastupile štetne posljedice za stranku kojoj se otkazuje punomoć.
 22. Advokat ne treba otkazati punomoć kada mu budu odbijeni dokazni ili drugi prijedlozi u postupku zbog odnosa lične netrpeljivosti s osobom koja vodi postupak, odnosno, svoje lične odnose i interese ne smije poistovjećivati s interesom stranke kojoj pruža pravnu pomoć i obratno.
 23. Dužnost advokata je da osobi kojoj pruža pravnu pomoć posveti svo znanje, pažnju, profesionalan odnos i odanost, ali se ne smije povoditi za nekorektnim ponašanjem i očigledno neistinitim navodima osobe koju zastupa, na koji način bi narušio svoj lični ugled i ugled advokature kao nezavisne profesionalne djelatnosti.
 24. Ukoliko stranka po prestanku zastupanja i po pozivu advokata za preuzimanje svojih spisa i isprava iste ne preuzme u roku od tri mjeseca od poziva, u slučaju naknadnog zahtjeva stranke za predaju spisa i isprava, advokatu pripada pravo na naknadu troškova pripreme povrata spisa i isprava strani, a u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad po utrošenom satu i pregledavanju spisa i isprava.
 25. Sukob interesa
 - 25.1. Advokat neće savjetovati, zastupati ili djelovati u ime dvije ili više stranaka u istoj stvari ako postoji sukob, ili značajan rizik od sukoba interesa tih stranaka. Kada postupuje u dvostranim pravnim poslovima, a angažiran je od jedne ili svih strana, dužan je podjednako i na pravičan način štiti interese svih učesnika u tom pravnom poslu, bez obzira na to ko plaća nagradu za njegov obavljani rad.
 - 25.2. Advokat mora prestati raditi za obje stranke kada nastupi sukob interesa između tih stranaka i također kad god postoji rizik od ugrožavanja povjerljivosti ili kada bi njegova nezavisnost mogla biti umanjena.
 - 25.3. Advokat ne smije prihvatiti zastupanje stranke u stvari u kojoj je ranije od stranke sa suprotnim interesima primio informacije u istoj stvari, mada nije prihvatio da zastupa ni tu stranku, ako bi njegova saznanja o predmetu ugrozila interes stranke ili dužnost čuvanja povjerljivosti prethodno dobijenih saznanja.
 - 25.4. Kada advokati obavljaju djelatnost u zajedničkoj advokatskoj kancelariji ili u advokatskom društvu, naprijed navedene odredbe primjenjuju se na sve članove zajedničke kancelarije ili društva.
 - 25.5. Advokat ne smije savjetovati suprotnu stranu, niti preuzeti zastupanje protiv strane koju zastupa, a protiv stranke koju je prethodno zastupao može preuzeti zastupanje samo ako prema okolnostima slučaja takvo postupanje ne bi bilo protivno načelima advokatske etike.
- ## VI. ZASTUPANJE U KRIVIČNIM PREDMETIMA
1. Advokat je dužan preuzeti ponuđenu odbranu osumnjičenog, odnosno optuženog u krivičnim predmetima bez obzira na ličnost osumnjičenog, odnosno optuženog i na vrstu i težinu učinjenog krivičnog djela.
 2. Advokat ne smije odbiti pružanje pravne pomoći – odbrane u krivičnim predmetima iz sljedećih razloga:
 - a) zbog toga što bi uspješna odbrana bila teška,
 - b) zbog toga što postoje nepobitni dokazi o izvršenom krivičnom djelu,
 - c) zbog toga što je osumnjičeni/optuženi priznao izvršenje krivičnog djela,
 - d) zbog negativnog mišljenja javnog mnijenja izazvanog krivičnim djelom i ponašanja oštećenih.
 3. Advokat može odbiti ponuđenu odbranu osumnjičenog/optuženog samo ukoliko ima specijalizaciju iz druge grane prava, odnosno ukoliko se u obavljanju advokatske djelatnosti ne bavi i krivičnim

pravom, a od već prihvaćene odbrane advokat može odustati samo ako mu branilačka savjest ne bi dopuštala daljnju odbranu, a položaj branjenika se time ne bi pogoršao.

4. U toku krivičnog postupka advokat ne smije davati izjave sredstvima javnog informiranja kojima bi se moglo na nedopušten način, a naročito stvaranjem određenih utisaka u javnosti, uticati na tok i ishod krivičnog postupka.
5. Advokat može u toku vođenja krivičnog postupka davati izjave sredstvima javnog informiranja u skladu s odredbama ovog Kodeksa kojim su regulirane dužnosti i obaveze advokata u javnom informiranju.
6. Kad u krivičnom postupku učestvuje više osumnjičenih/optuženika i više advokata-branilaca, advokati su dužni nastojati da u najvećoj mjeri usklade svoj rad, tako da to ne bude na štetu nijednom od branjenika.
7. U postupku odbrane svoga branjenika, advokat ne smije postupati na način da prebacuje odgovornost na druge saoptuženike, odnosno povećava njihovu krivnju kako bi potpuno isključio ili umanjio krivnju svog branjenika.
8. U pravnim obrazloženjima i zaključcima advokat-branilac je samostalan i to čini po vlastitoj savjesti, znanju, odgovornosti i stručnosti i nije vezan uputstvima branjenika, osim u dijelu koji se odnosi na činjenično stanje.
9. Svako neposredno ili posredno nuđenje branioca pritvorenika ili korištenje drugih pritvorenika radi dobijanja angažmana branioca, protivno je ugledu i dostojanstvu advokature i predstavlja kršenje pravila ovog Kodeksa.

VII. ODNOS PREMA PROCESNIM PROTIVNICIMA

1. Advokat treba prema protivnoj stranci nastupati obzirno i objektivno, nastojeći time stvoriti uvjete da se spor riješi u obostranom interesu.
2. Međutim, ukoliko je protivna stranka bezobzira, nepromisljiva, neuvidavna ili neobjektivna, tada je advokat dužan prema njoj nastupati odlučno, a naročito onda kada bi izostanak takva nastupa štetio opravdanim interesima njegove stranke.
3. Svađe i vrijeđanja procesnih protivnika advokat je dužan sprječavati.
4. U skladu s načelom brzog i efikasnog pružanja pravne pomoći i izbjegavanja nepotrebnih troškova stranci, advokat prije nego što pokrene postupak treba opomenuti procesnog protivnika, dajući mu primjeren rok za dobrovoljno ispunjenje spornog zahtjeva, osim ako je stvar hitna ili ako je očigledno riječ o obijesnom i nepopustljivom protivniku.
5. Advokat ne smije koristiti neukost, zabludu ili bojažljivost procesnog protivnika, naročito ako on nema pravnog zastupnika, kako bi postigao neopravdani uspjeh za svoju stranku.
6. Ukoliko procesni protivnik ima zastupnika, tada je advokat dužan isključivo komunicirati s njegovim zastupnikom, a ako mu se procesni protivnik direktno obrati, dužan ga je uputiti njegovom zastupniku i o svemu tome obavijestiti svoju stranku.
7. Advokat treba odvrćati svoju stranku od toga da krivično progoni protivnu stranku zbog nepromišljenih izjava koje je izazvalo napeto stanje u postupku, osim ako je takav progon potreban da bi se osigurali interesi stranke.
8. Prema procesnom protivniku advokat mora imati korektan odnos. Ako procesni protivnik vrijeđa advokata, prijeti

mu ili slično, advokat treba imati razumijevanja za stanje uzrujanosti protivne stranke u kojem se ona neprikladno ili nepristojno ponijela prema njemu i ako nakon upozorenja advokata ili organa pred kojim je došlo do uvrede, prijetnje ili slično dođe do izvinjenja, u tom slučaju advokat ne treba poduzimati radnje koje bi dovele do krivične ili druge odgovornosti protivnika.

9. Bliže i intenzivnije poznavanje advokata s budućim procesnim protivnikom ili njegovim bliskim srodnikom, ukoliko bi to dovelo ili moglo dovesti do štetnih posljedica po stranku zbog nepotpunog angažiranja advokata ili stručnog i savjesnog pružanja pravne pomoći stranci, može biti razlog za odbijanje zastupanja.
10. Advokat ne smije omalovažavati procesnog protivnika, niti se na drugi način odnositi prema njemu nekorektno.

VIII. ODNOSI PREMA SUDOVIMA, UPRAVNIM I DRUGIM DRŽAVNIM ORGANIMA

1. Advokat je dužan zastupanje pred sudovima i drugim organima obavljati korektno, poštujući njihov autoritet i ugled u skladu s procesnim pravilima, a istovremeno čuvati samostalnost i nezavisnost advokature kao nezavisne profesionalne djelatnosti, kao i svoj lični i profesionalni ugled.
2. Odnos advokata prema sudu, drugim državnim organima i njihovim predstavnicima, i odnos suda, drugih državnih organa i njihovih predstavnika prema advokatu, treba biti izraz poštovanja prava, pravne kulture i pravničke profesije.
3. Podnesci i usmena izlaganja advokata trebaju biti jasni, sažeti, umijesni i logični, a kritika koju advokat upućuje sudu, drugim državnim organima i njihovim predstavnicima ne smije biti priopćena na drzak ili uvredljiv način.
4. U odnosu prema sudu, drugim državnim organima i njihovim predstavnicima, advokat ne smije:
 - a) uticati na tok postupka i donošenje odluke neprofesionalnim sredstvima, a naročito obraćanjem organima i licima koja se nemaju pravo miješati u postupak, raspravljanje i odlučivanje,
 - b) lične prijateljske odnose sa sudijama, tužiocima i drugim predstavnicima organa vlasti ispoljavati pred strankom, suprotnom strankom ili njenim zastupnikom ili pred ovim licima stvarati utisak postojanja takvih odnosa,
 - c) tok ili ishod postupka pravdati pripisivanjem korupcije i drugih vidova zlorabotreb sudijama, tužiocima i predstavnicima drugih organa vlasti ili podržavati takvo uvjerenje stranke, osim ako on ili stranka raspolažu dokazima koji bi im davali pravo na podnošenje prijave nadležnim organima krivičnog ili disciplinskog gonjenja,
 - d) zlorabotrebjavati ulogu branioca da bi stranci, ili posredstvom stranke koja je u pritvoru ili na izdržavanju kazne, drugim pritvorenika ili zatvorenika krišom dostavljao pisma, poruke ili predmete čije je dostavljanje zabranjeno, podložno kontroli ili namijenjeno nedozvoljenim ciljevima,
 - e) pred strankom, suprotnom strankom ili njenim zastupnikom, uoči ročišta ulaziti u sudnicu ili drugu službenu prostoriju namijenjenu raspravi prije nego što je pozvan, ili se nakon završetka

rasprave u sudnici ili takvoj prostoriji zadržavati i po izlasku svih ovih lica, osim ako svoj ulazak ili ostanak prethodno tim licima ne objasni izuzetnim, opravdanim i istinitim razlozima nevezanim za predmet spora.

5. Advokat će, uz dužno poštovanje suda braniti interese svoje stranke časno i hrabro, bez obzira na svoje vlastite interese ili posljedice po njega ili neku drugu osobu.
6. Advokat je dužan, pravno dopuštenim sredstvima i u granicama korektnosti, pružiti odlučan otpor protiv svakog kršenja zakonitosti, povrede dostojanstva ličnosti i temeljnih ljudskih prava ili interesa svoje stranke.
7. Advokat je dužan upozoriti svoju stranku na odnos poštovanja prema sudu i nastojat će da on i njegova stranka savjesno koriste prava koja im u postupku pripadaju, nastojeći da se izbjegne svako odugovlačenje i zloupotreba prava u postupku pred sudom.
8. Advokatu je dopušteno komunicirati sa svjedocima prije početka i tokom suđenja, ali je zabranjena svaka zloupotreba ovog razgovora u svrhu djelovanja na svjedoka. Razgovor se mora obaviti na način da se izbjegne svaka dilema o mogućem uticaju na svjedoka.

IX. MEĐUSOBNI ODNOSI ADVOKATA, ADVOKATSKIH STRUČNIH SARADNIKA I ADVOKATSKIH PRIPRAVNIKA

1. Kolektivni duh profesije zahtijeva odnos povjerenja i saradnje među advokatima na dobrobit njihovih stranaka kako bi se izbjegli dugi i nepotrebni procesi i druga ponašanja štetna za reputaciju profesije.
2. Međusobni odnosi advokata, advokatskih stručnih saradnika i advokatskih pripravnika, kako u vršenju djelatnosti, tako i u ličnom životu, trebaju biti korektni i ispunjeni odnosom međusobnog uvažavanja i poštovanja i ne smiju uticati na samostalnost i odlučnost pri zastupanju i zaštiti interesa vlastite stranke.
3. Nedopustivo je nelojalno pridobivanje stranaka za zastupanje, reklamiranje u bilo kojem obliku, davanje negativnih izjava o drugim advokatima, advokatskim stručnim saradnicima ili advokatskim pripravnicima, kao i održavanje bilo kakvog kontakta s nadripisanim ili slično.
4. Advokat koji zna da procesni protivnik ima advokata kao zastupnika, mora se isključivo obraćati svom kolegi, a ukoliko mu se procesni protivnik direktno obrati, mora ga savjetovati da se obrati svom advokatu i o tome će upoznati svog kolegu.
5. Advokat, ukoliko mu je to poznato, ne smije preuzeti zastupanje stranke koju već zastupa drugi advokat prije nego što stranka tom advokatu ne opozove punomoć ili priopći da pored već angažiranog advokata u postupak ulazi i novoangažirani advokat.
6. Advokat koji je angažiran umjesto drugog advokata u određenom slučaju mora o tome obavijestiti tog advokata i neće početi s radom dok ne utvrdi da je taj drugi advokat u cijelosti namiren i isplaćen za obavljeni rad.
7. Saglasno izboru, više advokata može pružati pravnu pomoć jednoj osobi.
8. Advokat ne može tražiti, niti primiti od drugog advokata ili drugog lica naknadu, proviziju ili drugu kompenzaciju za upućivanje ili preporučivanje stranke.
9. Advokat neće nikome platiti naknadu, proviziju ili drugu kompenzaciju zato što mu je ovaj uputio stranku.
10. Kolegijalni duh profesije i profesionalna solidarnost nalažu da advokati pruže savjet i daju mišljenje drugom

advokatu, naročito onom mlađem po stažu i iskustvu, kada on to traži.

11. Kod zamjene advokat postupa kao da sam (u svom predmetu) pruža pravnu pomoć. Solidarnost advokata ogleda se i u pružanju pravne pomoći, tj. zamjenama inostranih advokata. Advokat mora biti naročito odgovoran pri pružanju pravne pomoći inostranim advokatima i takve slučajeve treba preuzimati samo ako ih može obraditi stručno i bez odugovlačenja.
12. Nedopustivo je da advokat, ako to interesi osobe kojoj pruža pravnu pomoć ne zahtijevaju, tereti suokrivljenog ili saučesnika u postupku.
13. Advokati su dužni svoje međusobne sporove sami razrješavati ili pred organima Advokatske komore FBiH, s obzirom na to da nije u skladu s principima ovog Kodeksa da advokati svoje nesporazume rješavaju sudskim putem.
14. Radi educiranja i osposobljavanja za budući advokatski poziv, što je jedan od važnijih zadataka advokature, advokatima se preporučuje da primaju na praksu mlade diplomirane pravnike u cilju njihovog stručnog osposobljavanja za upis u Imenik advokata i da im u tom smislu pružaju stručnu pomoć.
15. Dužnost advokata je da se brine o formiranju moralnog lika advokatskog pripravnika i stručnog saradnika koji se kroz svoju praksu svakodnevno upoznaju s načelima i pravilima Kodeksa advokatske etike, te ih usvajaju kao svoja pravila ponašanja u poslu i životu, a ovo je dužan činiti i sam pripravnik i stručni saradnik.
16. Advokat je dužan svog pripravnika i advokatskog stručnog saradnika upoznati s obavezom čuvanja tajne kancelarije u kojoj radi i posvetiti naročitu pažnju na upoznavanje pripravnika i stručnog saradnika s pravilima advokatske etike.
17. Advokat je dužan redovno isplaćivati utvrđenu platu za rad advokatskog stručnog saradnika i advokatskog pripravnika. Pored plate, advokat može isplatiti i nagradu za rad advokatskom stručnom saradniku i advokatskom pripravniku.
18. Advokat je dužan omogućiti pripravniku praksu, da ta praksa bude raznovrsna, a znanje temeljito, te korištenje stručnom literaturom, uz savjesno nadziranje rada pripravnika, sve u cilju stručnog usavršavanja i priprema za polaganje pravosudnog ispita.
19. Advokatski pripravnik dužan je u svom radu pridržavati se uputstava advokata kod kojeg obavlja praksu i osnova i principa Kodeksa, a njegov odnos prema advokatu kod kojeg obavlja praksu treba biti korektan i ispunjen uvažavanjem i poštovanjem.
20. U toku obavljanja pripravničke prakse, advokatski pripravnik je dužan učestvovati u radu Organizacije advokatskih pripravnika Advokatske komore FBiH, te savjesno ispunjavati dužnosti i obaveze u organima Advokatske komore FBiH u koje je delegiran od strane svoje organizacije.
21. Advokatski stručni saradnik i advokatski pripravnik dužni su učestvovati u edukacijama koje organizira Advokatska akademija.
22. Zabranjeno je fiktivno obavljanje prakse, pa je advokatski pripravnik dužan praksu obavljati s punim radnim vremenom.
23. Zabranjeno je zaključivanje bilo koje vrste ugovora između advokata i njegovog pripravnika u učešću u dobiti ili o ortaštvu.

24. Pripravniku je zabranjeno samostalno vođenje pravnih poslova.
25. Pripravniku nije dopušteno da po neposrednom zahtjevu drugog advokata ili njegovog pripravnika bez odobrenja advokata kod kojeg vrši pripravničku praksu, zamjenjuje u pojedinim radnjama zastupanja drugog advokata, kao i neposredno zahtijevanje ili primanje naknada za zamjeničko zastupanje od drugog advokata.
26. Dužnost svih advokata je da pomažu mlađem advokatu kod otvaranja advokatske kancelarije i sticanju osoba kojima će pružiti pravnu pomoć, a poželjno je da svaki uputi bar po jednu takvu osobu.
27. Svi principi i načela ovog Kodeksa koji se odnose na advokata prema osobama kojima pruža pravnu pomoć, procesnim protivnicima, prema sudovima i drugim organima i ostalim pitanjima, odnose se i na advokatske stručne saradnike i advokatske pripravnike.

X. ADVOKATSKA TAJNA

1. Čuvanje advokatske tajne je načelo advokature koje predstavlja bitnu pretpostavku stručnog i savjesnog zastupanja i nezamjenjiv je uslov nezavisnosti i samostalnosti advokatske profesije.
2. Obaveza čuvanja advokatske tajne nije vremenski ograničena.
3. Advokatsku tajnu predstavlja sve ono što je advokat prilikom pružanja pravne pomoći saznao kao povjerljivo od svoje stranke ili na drugi način. U naravi, ovu tajnu pored saznanja advokata predstavljaju svi spisi, tonski, informacijsko-komunikacijski, slikovni i slični zapisi, te depoziti stranaka koji se nalaze u advokatskoj kancelariji.
4. Dužnost čuvanja advokatske tajne ne prestaje samim prestankom zastupanja ili završetkom postupka u kojem je i povodom kojeg je nastupilo saznanje o činjenicama i okolnostima koje čine advokatsku tajnu. Dužnost čuvanja tajne postoji i u slučajevima saznanja o činjenicama i okolnostima povjerenim od strane stranke čije zastupanje advokat nije prihvatio.
5. Advokat smije saopćiti činjenice i okolnosti koje predstavljaju advokatsku tajnu samo u određenoj vrsti postupka po pristanku osobe od koje je to saznao, datog u pismenoj formi, ili ako je otkrivanje tajne nužno u krivičnom postupku ili postupku disciplinske odgovornosti advokata za dokazivanje njegove nevinosti.
6. Advokat sam mora savjesno ocijeniti šta stranka želi da bude sačuvano kao advokatska tajna, a šta ponekad znači i samu činjenicu da mu se stranka obratila za pravnu pomoć i nenavođenjem koje vrste.
7. Advokat je dužan na odgovarajući način sve svoje saradnike u kancelariji upoznati s obavezom čuvanja advokatske tajne, a tu obavezu u ugovoru o radu zaključenim sa svojim saradnicima izričito predvidjeti kao razlog prestanka radnog odnosa.
8. Obaveza čuvanja advokatske tajne proteže se na sve advokate u zajedničkoj advokatskoj kancelariji, na sve advokate u advokatskom društvu i na sve zaposlenike. Odavanje advokatske tajne suprotno odredbama ovog Kodeksa predstavlja težu povredu dužnosti i ugleda advokature.

XI. ODNOS ADVOKATA PREMA ORGANIMA ADVOKATSKHE KOMORE FBiH

1. Advokati su dužni da čuvaju ugled, samostalnost i nezavisnost organa Advokatske komore FBiH i regionalnih komora.

2. Pravo i dužnost advokata je da učestvuju u radu organa Advokatske komore FBiH, da pomažu u radu, te da savjesno i odgovorno izvršavaju obaveze na svim izbornim funkcijama u tijelima i organima Advokatske komore FBiH.
3. Advokat je dužan savjesno i blagovremeno ispunjavati sve svoje obaveze prema Advokatskoj komori FBiH, poštovati, čuvati i unaprijeđivati njen ugled, te svojim aktivnim učešćem doprinositi njenom što uspješnijem radu prisustvujući sastancima, skupštinama i časno izvršavati funkcije na koje je izabran.
4. Advokat čini težu povredu advokatske dužnosti ukoliko ne izvršava odluke organa Advokatske komore FBiH ili ako nesavjesno i neodgovorno izvršava obaveze i prava na izbornim funkcijama u njenim organima; u ostavljenom roku ne odgovori na pisano obraćanje ili se ne odazove na poziv njenih nadležnih organa; da ne dostavi tražene informacije i pruži tražena objašnjenja, a osim ako bi time povrijedio obavezu čuvanja advokatske tajne; dostavi njenim organima neistinite izvještaje, uvredljivo se ponaša u pismenim ili usmenim kontaktima s organima Advokatske komore FBiH i/ili njenim dužnosnicima i prema njoj ne izvršava ili neuredno izvršava materijalne obaveze; ukoliko ne izvršava odluku nadležnog organa Advokatske komore FBiH o obustavi rada ili ograničenja rada pod uslovom da je ustanovljen minimum rada neophodan za zaštitu prava i interesa stranaka.

XII. POSLOVANJE U ADVOKATSKOJ KANCELARIJI

1. Advokat je odgovoran za rad svoje kancelarije.
2. U zajedničkim advokatskim kancelarijama svi advokati odgovaraju za rad kancelarije.
3. U advokatskim društvima, advokati članovi društva odgovaraju za rad društva.
4. Advokat je dužan uredno i na vrijeme voditi predmet, pohranu spisa i tačnu evidenciju rokova i rasprava, tako da on i stranka mogu uvijek uvidom u spis utvrditi podatke o stanju predmeta.
5. Advokat mora biti naročito savjestan i tačan u obavljanju poslova s novcem. Tudi novac ne smije miješati s vlastitim i mora uvijek biti u mogućnosti da tudi novac isplati. Novac koji je primio za stranku ne smije zadržati kod sebe duže nego što je to potrebno.
6. Advokat ne smije upotrijebiti ili zadržati novac protivno namjeni za koju je predan, kao i proširiti pravo zadržavanja za nedospjele tražbine za usluge koje će pružiti.

XIII. DUŽNOSTI I OBAVEZE ADVOKATA U JAVNOM INFORMIRANJU

1. U principu, advokat ne smije davati u javnost na bilo koji način podatke o strankama koje zastupa, činjenicama i okolnostima koje su mu poznate iz predmeta koji je primio na zastupanje, kao ni ono što mu je stranka povjerila kao svom zastupniku, osim ukoliko ga je stranka ovlastila da iznosi u javnost podatke o tome.
2. Ukoliko je u sredstvima javnog informiranja od suprotne strane u bilo kojem postupku ili od strane suda, tužilaštva ili drugog organa pred kojim se vodi postupak, došlo do obavješćavanja javnosti, a takvo obavješćavanje je usmjereno na netačno informiranje javnosti u konkretnoj informaciji ili je uticalo ili moglo uticati na tok i ishod određenog postupka, advokat je javnim priopćenjem dužan dati tačnu informaciju i spriječiti pokušaj netačnog

informiranja javnosti ili uticaj javne informacije na tok i ishod određenog postupka na štetu stranke koju zastupa.

3. Davanje u javnost informacije o samom postojanju određene vrste postupka u kojem vrši zastupanje stranke dozvoljeno je ukoliko davanjem takve informacije ne bi bila nanesena šteta interesima stranke koju zastupa ili bi samo davanje takvih podataka predstavljalo narušavanje čuvanja advokatske tajne.
4. Postupanje suprotno naprijed navedenim načelima predstavlja težu povredu dužnosti advokata u vršenju advokatske djelatnosti.
5. Advokat o kojem se u sredstvima javnog saopćavanja piše ili govori na način koji je protivan odredbama Zakona o advokaturi, Statutu Komore ili Kodeksu, dužan je odmah po saznanju o takvom izvještavanju da se na prikladan način ogradi od takvog načina izvještavanja.

XIV. BESPLATNO PRUŽANJE PRAVNE POMOĆI

1. Obaveza advokata je i besplatno pružanje pravne pomoći socijalno ugroženim osobama u skladu sa Zakonom o advokaturi Federacije Bosne i Hercegovine.
2. Advokat je besplatnu pravnu pomoć dužan pružiti jednako savjesno i pažljivo kao u pružanju pravne pomoći drugim strankama.
3. U slučaju uspjeha u postupku, advokat može od takve stranke tražiti nagradu za pružanje usluga u mjeri u kojoj to zastupanje neće izgubiti svoje humano i socijalno obilježje, ali u svakom slučaju advokat smije tražiti onu nagradu koju je zastupana stranka ostvarila po osnovu njegova zastupanja na teret protivne stranke.

XV. OVLAŠTENJA I DUŽNOSTI ADVOKATA U MEĐUNARODNOM PRAVNOM PROMETU

1. Advokat nije ovlašten obavljati advokatske poslove za strane pravne subjekte kao stalni predstavnik neke strane advokatske kancelarije ili advokatskog društva, niti na nazivu kancelarije može stavljati obilježja koja označavaju predstavništvo stranih advokatskih kancelarija bilo kojeg oblika.
2. Nije dopušten bilo kakav vid saradnje sa stranim advokatima ukoliko oni koriste takvu saradnju da bi lažno prikazali advokata člana Advokatske komore kao advokata svoga društva, kao partnera, kao njegovu podružnicu ili kao postojanje bilo kojeg oblika institucionalne povezanosti s njima.
3. Advokatima, zajedničkim advokatskim kancelarijama i advokatskim društvima je zabranjeno na web-stranicama, istaknutoj tabli, memorandumu i sl. navoditi činjenicu postojanja sporazuma i saradnje iz prethodnog stava.
4. Kada prima na zastupanje stranku koja ima domicil u drugoj državi, advokat je dužan izričito upozoriti stranku na moguću ishod traženog zastupanja kroz primjenu zakona i drugih propisa na teritoriji Bosne i Hercegovine, a takvo upozorenje mora dati u pismenom obliku, ukoliko bi protivno postupanje moglo nanijeti toj stranci znatniju štetu.
5. U svim postupcima s elementom inostranosti pred domaćim sudovima i drugim organima, kao i pred inostranim organima i sudovima, ako postoji kolizija načela kodeksa profesionalne etike strane države i ovog Kodeksa, advokat je dužan primjenjivati načela ovog Kodeksa.

XVI. TROŠKOVI ZASTUPANJA

1. Advokat ima pravo na nagradu za svoj rad prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u Federaciji Bosne i Hercegovine.
2. Ako je do prestanka zastupanja došlo u toku postupka, advokat može odbiti predati spis predmeta stranci na njen zahtjev ukoliko stranka nije izvršila isplatu troškova koji su nastali poduzimanjem radnji advokata u toku postupka, a prema obračunu advokata u tom momentu, osim ako bi zbog toga za stranku mogle nastupiti štetne posljedice ili ako bi stranci bilo otežano ili onemogućeno poduzimanje radnji u postupku.
3. Advokat može odbiti predati spis predmeta stranci na njen zahtjev nakon okončanja postupka ukoliko stranka nije izvršila isplatu nagrade i naknade troškova.
4. Dužnost advokata je upoznati stranku s približnim iznosom troškova zastupanja i upozoriti je na mogućnost da troškovi koji će biti određeni na teret protivne stranke budu manji od njegovog računa (obračuna).

XVII. IZGLED ADVOKATSKE KANCELARIJE, FIRME I PEČATA

1. Advokatska kancelarija, u pravilu, treba biti smještena u prostoru koji ima čekaonicu. U pravilu, advokat prima stranke samo u svojoj kancelariji.
2. Firma advokatske kancelarije (ime i prezime advokata, specijalnost ukoliko postoji) treba biti istaknuta na zgradi u kojoj je smještena advokatska kancelarija.
3. Ova obaveza se odnosi i na zajedničke advokatske kancelarije i advokatska društva. Naziv kancelarije ili društva treba biti ispisan na jednom od službenih jezika u BiH bez reklamnog karaktera na metalnoj ili drugoj tabli.
4. Advokatska kancelarija ili društvo može imati svoj pečat koji ne može sadržavati reklamni karakter.
5. Svaki podnesak mora imati memorandum ili pečat.

XVIII. ZAVRŠNE ODREDBE

1. Stavlja se van snage Kodeks advokatske etike usvojen na vanrednoj Skupštini održanoj dana 17.09.2005. godine.
2. Ovaj Kodeks stupa na snagu s danom usvajanja na Skupštini Advokatske komore FBiH.

Broj 1822/26
23. maja 2026. godine

Predsjednica
Advokatske komore FBiH
Ana Primorac, s. r.

Na temelju članka 94. točka b) Zakona o odvjetništvu Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 1/25) i članka 17. stav 1. tačka b) Statuta Odvjetničke komore Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 66/26), Skupština Odvjetničke komore Federacije Bosne i Hercegovine, dana 23.05.2026. godine, donijela je

KODEKS ODVJETNIČKE ETIKE

I. UVOD

1. Kodeksom odvjetničke etike (u daljnjem tekstu: Kodeks) razrađuju se temeljni standardi etičkog ponašanja i poslovanja odvjetnika, zajedničkih odvjetničkih ureda i odvjetničkih društava, odvjetničkih stručnih suradnika, odvjetničkih vježbenika, u Federaciji Bosne i Hercegovine, te odvjetnika iz drugih država, kada u skladu sa zakonom postupaju na teritoriju Federacije Bosne i Hercegovine.

2. Svrha ovog Kodeksa je da pomaže odvjetnicima, odvjetničkim stručnim suradnicima i odvjetničkim vježbenicima kada su suočeni s etičkim i profesionalnim dvojabama, a odvjetništvu da očuva etičnost i profesionalni standard u obavljanju poslova odvjetništva i time doprinese vladavini prava i ugleda odvjetništva i pravosuđa u cjelini.
3. Kada član Odvjetničke komore Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Odvjetničke komore Federacije BiH) odvjetničku djelatnost obavlja u drugoj državi, odvjetnik je dužan poštivati međunarodna pravila profesionalne etike i pravila profesionalne etike odvjetnika države u kojoj postupa.

II. OSNOVNA NAČELA

1. Odvjetnici moraju služiti interesima pravde, kao i onima čija su im prava i slobode povjereni da ih štite i brane.
2. Dužnost odvjetnika nije samo da zastupa svoju stranku već da joj bude i savjetnik u zaštiti njezinih prava i interesa.
3. Obavljanje odvjetničke djelatnosti, pored obveze poštivanja pravnih normi, podrazumijeva i poštivanje moralnih obveza prema stranci, sudovima i drugim tijelima pred kojima odvjetnici zastupaju slučaj svoje stranke, odnosno djeluju u njeno ime, te pravnoj profesiji uopće i svakom pojedinom članu profesije i javnosti.
4. Kodeks utvrđuje načela i pravila ponašanja koja moraju postati dijelom svijesti i uvjerenja svakog odvjetnika i kojih se odvjetnici, radi očuvanja i ugleda odvjetništva, moraju pridržavati pri obavljanju svoje djelatnosti.
5. Nepoštivanje odredbi Kodeksa predstavlja disciplinsku povredu koja će se sankcionirati u skladu sa Statutom i drugim općim aktima Odvjetničke komore FBiH.

III. ETIČKI PRINCIPI NA KOJIMA POČIVA ODVJETNIŠTVO

1. Osnovni etički princip Kodeksa ogleda se u dužnosti odvjetnika da se u granicama zakona, a u skladu s ustavnim načelima, moralom društva i načelima i principima sadržanim u općim aktima Odvjetničke komore FBiH, dosljedno bori za vladavinu prava, zaštitu sloboda i interesa fizičkih i pravnih osoba koje zastupa i brani.
2. Odnos odvjetnika prema vlastitoj stranci, protivnoj stranci i njezinim zastupnicima, prema drugim odvjetnicima, sudovima, tužiteljstvima, te drugim državnim tijelima s javnim ovlastima određen je isključivo njegovim položajem zastupnika i zaštitnika prava i interesa fizičkih i pravnih osoba.
3. Odvjetnik se nikada ne smije dovesti u položaj koji bi predstavljao sukob interesa, niti u položaj koji bi ga doveo u odnos ovisnosti s interesom drugih ili vlastitim interesom.
4. Odvjetnik je dužan pri zastupanju stranaka sačuvati svoju neovisnost, a interese stranke smije štiti samo sredstvima koja su u skladu sa zakonom, s dostojanstvom odvjetničkog poziva i s dobrim običajima koji nisu u suprotnosti s njegovom savješću.
5. Odvjetnik se ne smije prihvatiti poslova koji su nespojivi s njegovim pozivom i koji bi mogli štetiti njegovoj neovisnosti, dobrom glasu i ugledu odvjetništva.
6. Pri obavljanju odvjetničke djelatnosti, odvjetnik se treba ponašati tako da stekne i učvrsti povjerenje svoje stranke, a istovremeno i pravosudnih i drugih tijela pred kojima

- postupa štiteći prava i interese stranke, vodeći računa o zahtjevima profesionalne i opće kulture.
7. Dužnost je odvjetnika da se prilikom obavljanja odvjetničke djelatnosti stalno brinu za unaprjeđenje i afirmaciju odvjetništva kao samostalne i neovisne profesionalne djelatnosti.
8. Odvjetnik je dužan čuvati ugled i dostojanstvo odvjetništva, kako pri obavljanju djelatnosti, tako i u privatnom životu.
9. Svojim ponašanjem odvjetnik mora služiti kao primjer humanosti, poštivanja ljudskog dostojanstva i progresivnih nastojanja u priznavanju, zaštiti i ostvarivanju temeljnih ljudskih prava i sloboda.
10. Nedopušteno je i u suprotnosti je s dostojanstvom odvjetnika na bilo koji način surađivati s osobom koja se bavi nadripisarstvom. Dužnost je odvjetnika svaku osobu za koju sazna da se bavi nadripisarstvom, prijaviti nadležnom državnom tijelu.
11. Odvjetnik ne smije isticati svoju raniju službu, položaj ili dužnost za pribavljanje stranaka, niti na bilo koji način uvjeravati stranku da joj zbog toga može uspješnije pružiti zaštitu prava i interesa koji su joj povrijeđeni.
12. Odvjetnik ne smije do pravomoćnog okončanja postupka u kojem postupa kao punomoćnik bilo koje strane davati izjave i poduzimati druge radnje kojima bi mogao na nedopušten način utjecati na tijek i ishod postupka.
13. Dužnost je odvjetnika kontinuirano se stručno usavršavati i sudjelovati u edukacijama koje organizira i provodi Odvjetnička akademija.
14. Nelojalnost u obavljanju odvjetničke djelatnosti
Nelojalnost u obavljanju odvjetničke djelatnosti predstavlja povredu časti i ugleda odvjetništva, a ona se ogleda u sljedećem:
 - a) pribavljanje stranaka putem ponuda, posrednika ili reklama,
 - b) suradnja s nadripisarima ili osobama za koje se sumnja da se bave nadripisarstvom,
 - c) obećanje provizije ili nagrade drugima za pribavljanje stranaka,
 - d) omalovažavanje drugih odvjetnika,
 - e) obećavanje rješavanja predmeta putem veza i poznanstava,
 - f) ponude jeftinijeg zastupanja od cijena utvrđenih Odvjetničkom tarifom, osim na način propisan odredbom članka 37. Tarife,
 - g) isticanje odvjetničke ploče napadnog oblika i sadržaja ili isticanje ploče na druga mjesta osim na zgradu u kojoj se nalazi ured,
 - h) uporaba nesrazmjerno velikog ili okruglog pečata,
 - i) napadno isticanje u podnescima, dopisima ili na drugi način, podataka o odvjetničkim uredima s kojima je zaključen ugovor o povezivanju i suradnji,
 - j) napadno isticanje eventualne specijalizacije,
 - k) istupi u sredstvima javnog informiranja s naglašenim isticanjem svog svojstva odvjetnika, odnosno na način koji bi se mogao shvatiti kao nametanje javnosti ili samoreklamiranje i slično.
15. Stjecanje stranaka na nečastan ili drugi nedopušten način
15.1. Odvjetniku je zabranjeno stjecati stranke na nečastan ili na drugi nedopušten način. Smatra se da odvjetnik pribjegava nečasnom ili nedopuštenom stjecanju stranaka, naročito kada:

- a) daje nerealne procjene i obećava uspjeh ili dovodi stranku u zabludu u pogledu pravne prirode predmeta,
 - b) omalovažava druge odvjetnike,
 - c) potiče ili ne osporava uvjerenje stranke u učinkovitost korupcije, ili predlaže i nagovještava vlastito sudjelovanje u korupciji,
 - d) stupa u kontakt sa strankama drugih odvjetnika i navodi ih da na njega prenesu zastupanje, ili preuzima stranke drugih odvjetnika na način suprotan ovom Kodeksu,
 - e) na raspravama i u drugim javnim istupanjima u svojstvu odvjetnika izaziva incidente i bez opravdanog razloga stvara konfliktne situacije u namjeri da nametne dojam odvažnosti i stekne osobnu popularnost.
- 15.2. Odvjetniku je dozvoljeno u sredstvima javnog informiranja objaviti podatak o otvaranju ili preseljenju svoga ureda, pri čemu se mora izbjeći svaki pokušaj ili dojam da je riječ o reklami, te da pošalje obavijest o otvaranju ili preseljenju svoga ureda pravosudnim tijelima, drugim odvjetnicima i svojim strankama.
16. Poštivanje drugih etičkih kodeksa
- 16.1. Kada odvjetnik brani ili zastupa stranku na području Republike Srpske, dužan je postupati u skladu s Kodeksom etike odvjetnika Advokatske komore Republike Srpske, ukoliko načela i principi tog Kodeksa nisu u suprotnosti s načelima i sadržajem ovog Kodeksa.
- 16.2. Prilikom obavljanja odvjetničke djelatnosti u inozemstvu, odvjetnik je dužan ponašati se i u skladu s kodeksima međunarodnih asocijacija odvjetnika, kao i s kodeksom odvjetničke etike zemlje u kojoj obavlja djelatnost, ukoliko načela i principi tih kodeksa nisu u suprotnosti s načelima i sadržajem ovog Kodeksa.
17. Disciplinska odgovornost
- 17.1. Svako ponašanje suprotno principima i pravilima Zakona o odvjetništvu FBiH, Statuta i pravilima ovog Kodeksa, Pravilnika o procjeni rizika radi sprječavanja pranja novca i financiranja terorističkih aktivnosti i Pravilnika o nadzoru nad radom odvjetnika zasnovanog na procjeni rizika Odvjetničke komore FBiH, predstavlja povredu ugleda odvjetništva u Federaciji Bosne i Hercegovine.
- 17.2. Nadležno disciplinsko tijelo Odvjetničke komore FBiH odlučit će o tome predstavlja li povreda principa i pravila ovog Kodeksa u pojedinim slučajevima i disciplinsku povredu odvjetničke dužnosti i zauzeti stav o pokretanju disciplinskog postupka.
- IV. MORALNI LIK ODVJETNIKA**
1. U obavljanju odvjetničke djelatnosti, odvjetnik je dužan postupati humano i obzirno, s uvažavanjem i poštivanjem svih onih s kojima kontaktira u obavljanju svoje profesionalne djelatnosti.
 2. Svaki je odvjetnik dužan čuvati svoju čast, moralni lik odvjetnika, neovisnost, savjesnost i stručnost, tako da takvim svojim ponašanjem potiče i druge.
 3. Odvjetnik je dužan na prihod ostvaren pružanjem pravnih usluga plaćati porez u skladu s poreznim propisima, kao i izmiriti obveze koje proistječu iz njegovog statusa odvjetnika prema nadležnim institucijama.
 4. Odvjetnik je dužan pri zastupanju svoje stranke sačuvati svoju neovisnost. Ova neovisnost mora biti apsolutna, slobodna od bilo kojih drugih utjecaja, pogotovo onih koji mogu proistći iz njegovog vlastitog interesa ili vanjskog pritiska.
 5. Odvjetnik mora izbjegavati okolnosti koje bi mogle ugroziti njegovu neovisnost i paziti da ne kompromitira svoje profesionalne standarde da bi ugodio svojoj stranci, sudu ili trećim osobama.
 6. Odvjetnik je dužan odbaciti sve pokušaje utjecaja na njegovu neovisnost i obvezan je o tim pokušajima obavijestiti tijela regionalne komore kojoj pripada.
 7. Odvjetnik se ne može baviti poslovima koji narušavaju značaj i ugled odvjetničke profesije.
 8. Odvjetnik ne smije prihvatiti poslove i zvanja koji bi ga doveli u podređen položaj, naveli na nekritičko izvršavanje tuđih naloga ili njegov rad uvjetovali takvom vrstom obveza ili pogodnosti koje bi mogle ugroziti njegovu neovisnost i samostalnost.
 9. Odvjetnik se može baviti poslovima u području znanosti, književnosti, umjetnosti, publicistike, pravnog obrazovanja, humanitarnog rada, prevoditeljstva i sporta.
 10. Odvjetnik može biti rukovoditelj ili član stručnih, radnih ili savjetodavnih tijela vladinog ili nevladinog sektora, nevladinih organizacija, uređivačkih odbora i izdavačkih vijeća u organizacijama čiji rad nije u suprotnosti s načelima odvjetničke profesije.
 11. Odvjetnik ne može biti zastupnik, direktor, predsjednik ili član upravnog ili nadzornog odbora u pravnoj osobi i institucijama s javnim ovlastima, javnim poduzećima, pravnim osobama s većinskim državnim kapitalom, predsjednik ili član upravnog, nadzornog ili odbora za reviziju banke s većinskim državnim kapitalom, zastupnik državnog kapitala, kao ni obavljati te poslove u bilo kojem opsegu ili vršiti javnu dužnost koja je nespojiva s odvjetničkom djelatnošću.
 12. Rukovodeća pozicija odvjetnika u Odvjetničkoj komori FBiH nije spojiva s rukovodećom pozicijom u političkoj stranci.
 13. Tradicionalne vrline kao što su: čast, poštenje i integritet odvjetnika moraju biti izvan svake sumnje, profesionalna su obveza odvjetnika i temelj za stjecanje odnosa povjerenja prema odvjetniku.
 14. Stranka i treće osobe, od kojih odvjetnik dobiva informacije, moraju biti sigurne u povjerljivost odvjetnika.
 15. Povjerljivost je primarno pravo i obveza odvjetnika.
 16. Samo odvjetnik koji poznaje zakon može štiti interese svoje stranke sredstvima koja zakon dopušta, a da bi tu dužnost mogao ispuniti, dužan je obnavljati, proširivati i usavršavati svoju pravnu i opću naobrazbu praćenjem stručne literature, sudjelovanjem u stručnim raspravama, savjetovanjima i kongresima, objavljivanjem stručnih radova, suradnjom u časopisu Odvjetničke komore FBiH i slično.
 17. Odvjetnik mora djelovati u najboljem interesu svoje stranke i mora staviti te interese ispred osobnih ili interesa drugih koji su u koliziji s interesima stranke koju zastupa.
 18. Odvjetnik treba svojim stručnim znanjem pomagati drugim odvjetnicima, a posebna je dužnost svih odvjetnika da pomažu stručno usavršavanje odvjetničkih stručnih suradnika i odvjetničkih vježbenika.

19. Odvjetnik je dužan savjesno ispunjavati svoje obveze prema Odvjetničkoj komori FBiH i Regionalnoj odvjetničkoj komori, čuvati i podizati ugled komora i doprinositi njihovom uspješnom radu, a posebno je dužan poštivati odluke tijela komora i suzdržavati se od svakog uvredljivog ponašanja u kontaktima s tijelima komora.
20. Nije dostojna da bude odvjetnik osoba koja radi protiv interesa odvjetništva kao neovisne profesionalne djelatnosti i koja ne poštuje osnovne principe ovog Kodeksa i ostalih akata Odvjetničke komore FBiH, niti osoba koja se u skladu s odredbama Zakona o odvjetništvu Federacije Bosne i Hercegovine i odredbama Statuta Odvjetničke komore FBiH smatra nedostojnom za bavljenje odvjetništvom.

V. ODNOS PREMA OSOBAMA KOJIMA SE PRUŽA PRAVNA POMOĆ

1. Vjernost stranci je osnovna dužnost odvjetnika. Ona je važnija od interesa odvjetnika i kolegijalnih obzira.
2. Zastupanju stranke odvjetnik je dužan posvetiti svu svoju stručnost i savjesnost, te joj cjelovito i pravovremeno pružiti očekivanu pravnu pomoć.
3. Preopterećenost odvjetnika u poslu ne smije ugroziti cjelovitost, savjesnost i pravovremenost u pružanju pravne pomoći stranci, o čemu je svaki odvjetnik dužan voditi računa prilikom preuzimanja novih poslova od stranaka.
4. Odvjetnik kojem se obraća prevelik broj stranaka dužan je uputiti stranke drugim odvjetnicima kako bi izbjegao preopterećenost u poslovima.
5. Prihvaćanje i raskid angažmana
 - 5.1. Odvjetnik samostalno odlučuje hoće li prihvatiti ponudu za zastupanje stranke, za pružanje pravne pomoći ili obranu.
 - 5.2. Odvjetnik može odbiti ponudu za zastupanje stranke, za pružanje pravne pomoći ili obranu samo iz razloga propisanih Zakonom o odvjetništvu Federacije Bosne i Hercegovine, ovim Kodeksom i drugim općim aktima Odvjetničke komore FBiH.
 - 5.3. Odvjetnik koji osobno poznaje protivnu stranku može odbiti zastupanje protiv nje, a ako ipak prihvati zastupanje, mora prije toga svoju stranku upozoriti na to poznanstvo.
6. Odvjetnik će odbiti zastupanje:
 - a) ako je pružao pravnu pomoć suprotnoj stranci u istom predmetu ili po bilo kojem drugom pitanju vezanom za taj predmet,
 - b) ako je suprotnoj stranci u istom predmetu pravnu pomoć pružao odvjetnik koji radi u istom odvjetničkom uredu ili odvjetničkom društvu,
 - c) ako je on, ili član, ili zaposlenik odvjetničkog ureda ili društva radio kao odvjetnički vježbenik s odvjetnikom koji pruža pravnu pomoć suprotnoj stranci,
 - d) ako je u istom predmetu on, ili član, ili zaposlenik odvjetničkog ureda ili društva postupao kao sudac, tužitelj, ovlaštena službena osoba Ministarstva unutarnjih poslova ili kao službena osoba u tijelu uprave,
 - e) ako se on, ili član, ili zaposlenik odvjetničkog ureda ili društva bavio na drugi profesionalni način predmetnim slučajem,
 - f) ako on, ili član, ili zaposlenik odvjetničkog ureda ili društva ima osobni interes koji je, ili može biti, u sukobu s interesima zastupane stranke, i
- g) u drugim slučajevima predviđenim zakonom ili općim aktima Odvjetničke komore FBiH.
7. Na donošenje odluke o zastupanju ne smiju utjecati razlike u spolu, rasi, nacionalnoj pripadnosti, jeziku, vjeri, političkom i drugom uvjerenju, podrijetlu, društvenom položaju ili stranačkoj pripadnosti.
8. Odvjetnik može odbiti pružanje pravne pomoći zbog osobnog uvjerenja da takav predmet ne može zastupati s uspjehom.
9. Ukoliko odvjetnik ima priznatu specijalizaciju ili se uopće ne bavi određenim područjem prava, smije odbiti zahtjev stranke za zastupanje ukoliko se radi o predmetu izvan njegove specijalizacije ili područja za koje je stručan.
10. Odvjetnik će voditi slučaj za stranku samo po nalogu te stranke. On, međutim, može raditi na slučaju po nalogu drugog odvjetnika koji radi za stranku ili kad mu slučaj dodijeli sud ili drugo nadležno tijelo.
11. Prilikom preuzimanja predmeta za zastupanje, odvjetnik je dužan uzeti iscrpnu informaciju od stranke, upoznati je s približnim trajanjem postupka, troškovima, naknadom i nagradom odvjetnika za obavljeni rad.
12. Odvjetnik će savjetovati i zastupati stranku žurno, savjesno i marljivo, posebno vodeći računa da joj ne prouzroči nepotrebne troškove postupka i dužan je svojim postupanjem i stručnim radom opravdati povjerenje stranke koje mu je ukazala izborom za svog zastupnika.
13. Odvjetnik će preuzeti vlastitu odgovornost za ispunjenje naloga koji su mu dani i obavještavati stranku o stanju predmeta.
14. Odvjetnik je dužan tijekom cijelog postupka nastojati da se postupak riješi nagodbom ako je to u interesu stranke.
15. Odvjetnik neće voditi slučaj za koji zna ili bi trebao znati da on nije stručan i u potpunosti kompetentan za njega, bez suradnje s odvjetnikom koji je kompetentan za takav slučaj.
16. U pravilu, odvjetnik preuzima za zastupanje onoliko predmeta koliko može savjesno i ažurno zastupati i neće prihvatiti naloge za koje zna da ih neće moći ispuniti učinkovito.
17. Kada utvrdi da se stranka koju zastupa obijesno parniči, odvjetnik ju je dužan upozoriti na takvo ponašanje i štetno vođenje postupka, a ukoliko ona i dalje ostaje pri takvom stavu, odvjetnik joj može iz ovog razloga otkazati punomoć i uskratiti pružanje daljnje pravne pomoći.
18. Ukoliko utvrdi da stranka koju zastupa ili brani, neistinito daje upute i navodi činjenice o predmetu, odvjetnik može takvoj osobi otkazati daljnje pružanje pravne pomoći.
19. Jedan od razloga zbog kojih odvjetnik može uskratiti daljnje pružanje pravne pomoći stranci je i nesposobnost stranke da plati gotove izdatke odvjetnika i nagradu za do tada obavljene poslove.
20. Odvjetnik može otkazati punomoć iz onih razloga iz kojih može odbiti pružanje pravne pomoći.
21. Odvjetnik se nema pravo povući iz rada predmeta na način i u okolnostima kada stranka ne bi mogla naći drugu pravnu pomoć na vrijeme kako bi se spriječilo nastupanje štetnih posljedica za stranku i takvu osobu kojoj otkazuje punomoć po bilo kojem od valjanih osnova, dužan je zastupati dok ona ne nađe zastupnika, no najviše 30 dana od otkaza punomoći. Za ovo je vrijeme dužan poduzimati sve radnje da ne bi nastupile štetne posljedice za stranku kojoj se otkazuje punomoć.

22. Odvjetnik ne treba otkazati punomoć kada mu budu odbijeni dokazni ili drugi prijedlozi u postupku zbog odnosa osobne netrpeljivosti s osobom koja vodi postupak, odnosno svoje osobne odnose i interese ne smije poistovjećivati s interesom stranke kojoj pruža pravnu pomoć i obratno.
23. Dužnost je odvjetnika da osobi kojoj pruža pravnu pomoć posveti svo znanje, pažnju, profesionalan odnos i odanost, ali se ne smije povoditi za nekorektnim ponašanjem i očigledno neistinitim navodima osobe koju zastupa, na koji način bi narušio svoj osobni ugled i ugled odvjetništva kao neovisne profesionalne djelatnosti.
24. Ukoliko stranka po prestanku zastupanja i po pozivu odvjetnika za preuzimanje svojih spisa i isprava iste ne preuzme u roku od tri mjeseca od poziva, u slučaju naknadnog zahtjeva stranke za predaju spisa i isprava, odvjetniku pripada pravo na naknadu troškova pripreme povrata spisa i isprava strani, a u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad po utrošenom satu i pregledanju spisa i isprava.
25. Sukob interesa
- 25.1. Odvjetnik neće savjetovati, zastupati ili djelovati u ime dvije ili više stranaka u istoj stvari ako postoji sukob, ili značajan rizik od sukoba interesa tih stranaka. Kada postupa u dvostranim pravnim poslovima, a angažiran je od jedne ili svih strana, dužan je podjednako i na pravičan način štititi interese svih sudionika u tom pravnom poslu, bez obzira na to tko plaća nagradu za njegov obavljeni rad.
- 25.2. Odvjetnik mora prestati raditi za obje stranke kada nastupi sukob interesa između tih stranaka i također kad god postoji rizik od ugrožavanja povjerljivosti ili kada bi njegova neovisnost mogla biti umanjena.
- 25.3. Odvjetnik ne smije prihvatiti zastupanje stranke u stvari u kojoj je ranije od stranke sa suprotnim interesima primio informacije u istoj stvari, mada nije prihvatio da zastupa ni tu stranku, ako bi njegova saznanja o predmetu ugrozila interes stranke ili dužnost čuvanja povjerljivosti prethodno dobivenih saznanja.
- 25.4. Kada odvjetnici obavljaju djelatnost u zajedničkom odvjetničkom uredu ili u odvjetničkom društvu, naprijed navedene odredbe primjenjuju se na sve članove zajedničkog ureda ili društva.
- 25.5. Odvjetnik ne smije savjetovati suprotnu stranu niti preuzeti zastupanje protiv strane koju zastupa, a protiv stranke koju je prethodno zastupao može preuzeti zastupanje samo ako prema okolnostima slučaja takvo postupanje ne bi bilo protivno načelima odvjetničke etike.
- d) zbog negativnog mišljenja javnog mnijenja izazvanog kaznenim djelom i ponašanja oštećenih.
3. Odvjetnik može odbiti ponuđenu obranu osumnjičenog/optuženog samo ukoliko ima specijalizaciju iz druge grane prava, odnosno ukoliko se u obavljanju odvjetničke djelatnosti ne bavi i kaznenim pravom, a od već prihvaćene obrane odvjetnik može odustati samo ako mu braniteljska savjest ne bi dopuštala daljnju obranu, a položaj branjenika se time ne bi pogoršao.
4. U tijeku kaznenog postupka odvjetnik ne smije davati izjave sredstvima javnog informiranja kojima bi se moglo na nedopušten način, a naročito stvaranjem određenih dojmova u javnosti, utjecati na tijek i ishod kaznenog postupka.
5. Odvjetnik može u tijeku vođenja kaznenog postupka davati izjave sredstvima javnog informiranja u skladu s odredbama ovog Kodeksa kojim su regulirane dužnosti i obveze odvjetnika u javnom informiranju.
6. Kad u kaznenom postupku sudjeluje više osumnjičenih/optuženika i više odvjetnika-branitelja, odvjetnici su dužni nastojati da u najvećoj mjeri usklade svoj rad, tako da to ne bude na štetu nijednom od branjenika.
7. U postupku obrane svoga branjenika, odvjetnik ne smije postupati na način da prebacuje odgovornost na druge suoptuženike, odnosno povećava njihovu krivnju kako bi potpuno isključio ili umanjio krivnju svog branjenika.
8. U pravnim obrazlaganjima i zaključcima odvjetnik-branitelj je samostalan i to čini po vlastitoj savjesti, znanju, odgovornosti i stručnosti i nije vezan uputama branjenika, osim u dijelu koji se odnosi na činjenično stanje.
9. Svako neposredno ili posredno nuđenje branitelja pritvorenicima ili korištenje drugih pritvorenika radi dobivanja angažmana branitelja, protivno je ugledu i dostojanstvu odvjetništva i predstavlja kršenje pravila ovog Kodeksa.

VII. ODNOS PREMA PROCESNIM PROTIVNICIMA

VI. ZASTUPANJE U KAZNENIM PREDMETIMA

1. Odvjetnik je dužan preuzeti ponuđenu obranu osumnjičenog, odnosno optuženog u kaznenim predmetima bez obzira na ličnost osumnjičenog, odnosno optuženog i na vrstu i težinu učinjenog kaznenog djela.
2. Odvjetnik ne smije odbiti pružanje pravne pomoći – obrane u kaznenim predmetima iz sljedećih razloga:
- a) zbog toga što bi uspješna obrana bila teška,
 - b) zbog toga što postoje nepobitni dokazi o izvršenom kaznenom djelu,
 - c) zbog toga što je osumnjičeni/optuženi priznao izvršenje kaznenog djela,
1. Odvjetnik treba prema protivnoj stranci nastupati obzirno i objektivno, nastojeći time stvoriti uvjete da se spor riješi u obostranom interesu.
2. Međutim, ukoliko je protivna stranka bezobzirna, nepomirljiva, neuvjerljiva ili neobjektivna, tada je odvjetnik dužan prema njoj nastupati odlučno, a osobito onda kada bi izostanak takva nastupa štetio opravdanim interesima njegove stranke.
3. Svađe i vrijeđanja procesnih protivnika odvjetnik je dužan sprječavati.
4. U skladu s načelom brzog i učinkovitog pružanja pravne pomoći i izbjegavanja nepotrebnih troškova stranci, odvjetnik prije nego što pokrene postupak treba opomenuti procesnog protivnika, dajući mu primjeren rok za dobrovoljno ispunjenje spornog zahtjeva, osim ako je stvar hitna ili ako je očito riječ o obijesnom i nepopustljivom protivniku.
5. Odvjetnik ne smije koristiti neukost, zabluđu ili bojažljivost procesnog protivnika, osobito ako on nema pravnog zastupnika, kako bi postigao neopravdani uspjeh za svoju stranku.
6. Ukoliko procesni protivnik ima zastupnika, tada je odvjetnik dužan isključivo komunicirati s njegovim zastupnikom, a ako mu se procesni protivnik izravno

- obradi, dužan ga je uputiti njegovom zastupniku i o svemu tome obavijestiti svoju stranku.
7. Odvjetnik treba odvrćati svoju stranku od toga da kazneno progoni protivnu stranku zbog nepromišljenih izjava koje je izazvalo napeto stanje u postupku, osim ako je takav progon potreban da bi se osigurali interesi stranke.
 8. Prema procesnom protivniku odvjetnik mora imati korektan odnos. Ako procesni protivnik vrijeđa odvjetnika, prijeti mu ili slično, odvjetnik treba imati razumijevanja za stanje uzrujanosti protivne stranke u kojem se ona neprikladno ili nepristojno ponijela prema njemu i ako nakon upozorenja odvjetnika ili tijela pred kojim je došlo do uvrede, prijetnje ili slično dođe do isprike, u tom slučaju odvjetnik ne treba poduzimati radnje koje bi dovele do kaznene ili druge odgovornosti protivnika.
 9. Bliže i intenzivnije poznanstvo odvjetnika s budućim procesnim protivnikom ili njegovim bliskim srodnikom, ukoliko bi to dovelo ili moglo dovesti do štetnih posljedica po stranku zbog nepotpunog angažiranja odvjetnika ili stručnog i savjesnog pružanja pravne pomoći stranci, može biti razlog za odbijanje zastupanja.
 10. Odvjetnik ne smije omalovažavati procesnog protivnika, niti se na drugi način odnositi prema njemu nekorektno.

VIII. ODNOSI PREMA SUDOVIMA, UPRAVNIM I DRUGIM DRŽAVNIM TIJELIMA

1. Odvjetnik je dužan zastupanje pred sudovima i drugim tijelima obavljati korektno, poštujući njihov autoritet i ugled u skladu s procesnim pravilima, a istovremeno čuvati samostalnost i neovisnost odvjetništva kao neovisne profesionalne djelatnosti, kao i svoj osobni i profesionalni ugled.
2. Odnos odvjetnika prema sudu, drugim državnim tijelima i njihovim predstavnicima, i odnos suda, drugih državnih tijela i njihovih predstavnika prema odvjetniku, treba biti izraz poštivanja prava, pravne kulture i pravničke profesije.
3. Podnesci i usmena izlaganja odvjetnika trebaju biti jasni, sažeti, umjesni i logični, a kritika koju odvjetnik upućuje sudu, drugim državnim tijelima i njihovim predstavnicima ne smije biti priopćena na drzak ili uvredljiv način.
4. U odnosu prema sudu, drugim državnim tijelima i njihovim predstavnicima odvjetnik ne smije:
 - a) utjecati na tijek postupka i donošenje odluke neprofesionalnim sredstvima, a naročito obraćanjem tijelima i osobama koje se nemaju pravo miješati u postupak, raspravljanje i odlučivanje,
 - b) osobne prijateljske odnose sa sucima, tužiteljima i drugim predstavnicima tijela vlasti ispoljavati pred strankom, suprotnom strankom ili njenim zastupnikom ili pred ovim osobama stvarati dojam postojanja takvih odnosa,
 - c) tijek ili ishod postupka pravdati pripisivanjem korupcije i drugih vidova zlorabac sucima, tužiteljima i predstavnicima drugih tijela vlasti ili podržavati takvo uvjerenje stranke, osim ako on ili stranka raspolaze dokazima koji bi im davali pravo na podnošenje prijave nadležnim tijelima kaznenog ili disciplinskog gonjenja,
 - d) zlorabac ulogu branitelja da bi stranci, ili posredstvom stranke koja je u pritvoru ili na izdržavanju kazne, drugim pritvorenicima ili

zatvorenicima krišom dostavljao pisma, poruke ili predmete čije je dostavljanje zabranjeno, podložno kontroli ili namijenjeno nedozvoljenim ciljevima,

- e) pred strankom, suprotnom strankom ili njenim zastupnikom, uoči ročišta ulaziti u sudnicu ili drugu službenu prostoriju namijenjenu raspravi prije nego što je pozvan, ili se nakon završetka rasprave u sudnici ili takvoj prostoriji zadržavati i po izlasku svih ovih osoba, osim ako svoj ulazak ili ostanak prethodno tim osobama ne objasni izuzetnim, opravdanim i istinitim razlozima ne-vezanim za predmet spora.
5. Odvjetnik će, uz dužno poštivanje suda, braniti interese svoje stranke časno i hrabro, bez obzira na svoje vlastite interese ili posljedice po njega ili neku drugu osobu.
6. Odvjetnik je dužan, pravno dopuštenim sredstvima i u granicama korektnosti, pružiti odlučan otpor protiv svakog kršenja zakonitosti, povrede dostojanstva ličnosti i temeljnih ljudskih prava ili interesa svoje stranke.
7. Odvjetnik je dužan upozoriti svoju stranku na odnos poštivanja prema sudu i nastojati da on i njegova stranka savjesno koriste prava koja im u postupku pripadaju, nastojeći da se izbjegne svako odugovlačenje i zlorabac prava u postupku pred sudom.
8. Odvjetniku je dopušteno komunicirati sa svjedocima prije početka i tijekom suđenja, ali je zabranjena svaka zlorabac ovog razgovora u svrhu djelovanja na svjedoka. Razgovor se mora obaviti na način da se izbjegne svaka dvojba o mogućem utjecaju na svjedoka.

IX. MEĐUSOBNI ODNOSI ODVJETNIKA, ODVJETNIČKIH STRUČNIH SURADNIKA I ODVJETNIČKIH VJEŽBENIKA

1. Kolektivni duh profesije zahtijeva odnos povjerenja i suradnje među odvjetnicima na dobrobit njihovih stranaka kako bi se izbjegli dugi i nepotrebni procesi i druga ponašanja štetna za reputaciju profesije.
2. Međusobni odnosi odvjetnika, odvjetničkih stručnih suradnika i odvjetničkih vježbenika, kako u vršenju djelatnosti, tako i u osobnom životu, trebaju biti korektni i ispunjeni odnosom međusobnog uvažavanja i poštivanja i ne smiju utjecati na samostalnost i odlučnost pri zastupanju i zaštiti interesa vlastite stranke.
3. Nedopustivo je nelojalno pridobivanje stranaka za zastupanje, reklamiranje u bilo kojem obliku, davanje negativnih izjava o drugim odvjetnicima, odvjetničkim stručnim suradnicima ili odvjetničkim vježbenicima, kao i održavanje bilo kakvog kontakta s nadriparisima ili slično.
4. Odvjetnik koji zna da procesni protivnik ima odvjetnika kao zastupnika, mora se isključivo obraćati svom kolegi, a ukoliko mu se procesni protivnik izravno obrati, mora ga savjetovati da se obrati svom odvjetniku i o tome će upoznati svog kolegu.
5. Odvjetnik, ukoliko mu je to poznato, ne smije preuzeti zastupanje stranke koju već zastupa drugi odvjetnik prije nego što stranka tom odvjetniku ne opozove punomoć ili priopći da pored već angažiranog odvjetnika u postupak ulazi i novoangažirani odvjetnik.
6. Odvjetnik koji je angažiran umjesto drugog odvjetnika u određenom slučaju mora o tome obavijestiti tog odvjetnika i neće početi s radom dok ne utvrdi da je taj drugi odvjetnik u cijelosti namiren i isplaćen za obavljeni rad.

7. Suglasno izboru, više odvjetnika može pružati pravnu pomoć jednoj osobi.
 8. Odvjetnik ne može tražiti, niti primiti od drugog odvjetnika ili druge osobe naknadu, proviziju ili drugu kompenzaciju za upućivanje ili preporučivanje stranke.
 9. Odvjetnik neće nikome platiti naknadu, proviziju ili drugu kompenzaciju zato što mu je ovaj uputio stranku.
 10. Kolegijalni duh profesije i profesionalna solidarnost nalažu da odvjetnici pruže savjet i daju mišljenje drugom odvjetniku, naročito onom mlađem po stažu i iskustvu, kada on to zatraži.
 11. Kod zamjene odvjetnik postupa kao da sam (u svom predmetu) pruža pravnu pomoć. Solidarnost odvjetnika ogleda se i u pružanju pravne pomoći, tj. zamjenama izdvojenih odvjetnika. Odvjetnik mora biti naročito odgovoran pri pružanju pravne pomoći inozemnim odvjetnicima i takve slučajeve treba preuzimati samo ako ih može obraditi stručno i bez odugovlačenja.
 12. Nedopustivo je da odvjetnik, ako to interesi osobe kojoj pruža pravnu pomoć ne zahtijevaju, tereti suokrivljenog ili suučesnika u postupku.
 13. Odvjetnici su dužni svoje međusobne sporove sami razrješavati ili pred tijelima Odvjetničke komore FBiH, s obzirom na to da nije u skladu s principima ovog Kodeksa da odvjetnici svoje nesporazume rješavaju sudskim putem.
 14. Radi educiranja i osposobljavanja za budući odvjetnički poziv, što je jedan od važnijih zadataka odvjetništva, odvjetnicima se preporuča da primaju na praksu mlade diplomirane pravnike u cilju njihovog stručnog osposobljavanja za upis u Imenik odvjetnika i da im u tom smislu pružaju stručnu pomoć.
 15. Dužnost je odvjetnika da se brine o formiranju moralnog lika odvjetničkog vježbenika i stručnog suradnika koji se kroz svoju praksu svakodnevno upoznaju s načelima i pravilima Kodeksa odvjetničke etike, te ih usvajaju kao svoja pravila ponašanja u poslu i životu, a ovo je dužan činiti i sam vježbenik i stručni suradnik.
 16. Odvjetnik je dužan svog vježbenika i odvjetničkog stručnog suradnika upoznati s obvezom čuvanja tajne ureda u kojem radi i posvetiti naročitu pažnju na upoznavanje vježbenika i stručnog suradnika s pravilima odvjetničke etike.
 17. Odvjetnik je dužan redovito isplaćivati utvrđenu plaću za rad odvjetničkog stručnog suradnika i odvjetničkog vježbenika. Pored plaće, odvjetnik može isplatiti i nagradu za rad odvjetničkom stručnom suradniku i odvjetničkom vježbeniku.
 18. Odvjetnik je dužan omogućiti vježbeniku praksu, da ta praksa bude raznovrsna, a znanje temeljito, te korištenje stručnom literaturom, uz savjesno nadziranje rada vježbenika, sve u cilju stručnog usavršavanja i priprema za polaganje pravosudnog ispita.
 19. Odvjetnički vježbenik dužan je u svom radu pridržavati se uputa odvjetnika kod kojega obavlja praksu i osnova i principa Kodeksa, a njegov odnos prema odvjetniku kod kojega obavlja praksu treba da biti korektan i ispunjen uvažavanjem i poštovanjem.
 20. U tijeku obavljanja vježbeničke prakse, odvjetnički je vježbenik dužan sudjelovati u radu Organizacije odvjetničkih vježbenika Odvjetničke komore FBiH, te savjesno ispunjavati dužnosti i obveze u tijelima Odvjetničke komore FBiH u koje je delegiran od strane svoje organizacije.
 21. Odvjetnički stručni suradnik i odvjetnički vježbenik dužni su sudjelovati u edukacijama koje organizira Odvjetnička akademija.
 22. Zabranjeno je fiktivno obavljanje prakse, pa je odvjetnički vježbenik dužan praksu obavljati s punim radnim vremenom.
 23. Zabranjeno je zaključivanje bilo koje vrste ugovora između odvjetnika i njegova vježbenika u sudjelovanju u dobiti ili o ortaštvu.
 24. Vježbeniku je zabranjeno samostalno vođenje pravnih poslova.
 25. Vježbeniku nije dopušteno da po neposrednom zahtjevu drugog odvjetnika ili njegovog vježbenika bez odobrenja odvjetnika kod kojeg obavlja vježbeničku praksu, zamjenjuje u pojedinim radnjama zastupanja drugog odvjetnika, kao i neposredno zahtijevanje ili primanje naknada za zamjeničko zastupanje od drugog odvjetnika.
 26. Dužnost je svih odvjetnika da pomažu mlađem odvjetniku kod otvaranja odvjetničkog ureda i stjecanju osoba kojima će pružati pravnu pomoć, a poželjno je da svaki uputi bar po jednu takvu osobu.
 27. Svi principi i načela ovog Kodeksa koji se odnose na odvjetnika prema osobama kojima pruža pravnu pomoć, procesnim protivnicima, prema sudovima i drugim tijelima i ostalim pitanjima, odnose se i na odvjetničke stručne suradnike i odvjetničke vježbenike.
- #### X. ODVJETNIČKA TAJNA
1. Čuvanje odvjetničke tajne je načelo odvjetništva koje predstavlja bitnu pretpostavku stručnog i savjesnog zastupanja i nezamjenjiv je uvjet neovisnosti i samostalnosti odvjetničke profesije.
 2. Obveza čuvanja odvjetničke tajne nije vremenski ograničena.
 3. Odvjetničku tajnu predstavlja sve ono što je odvjetnik prilikom pružanja pravne pomoći saznao kao povjerljivo od svoje stranke ili na drugi način. U naravi, ovu tajnu pored saznanja odvjetnika predstavljaju svi spisi, tonski, informacijsko-komunikacijski, slikovni i slični zapisi, te depoziti stranaka koji se nalaze u odvjetničkom uredu.
 4. Dužnost čuvanja odvjetničke tajne ne prestaje samim prestankom zastupanja ili završetkom postupka u kojem je i povodom kojeg je nastupilo saznanje o činjenicama i okolnostima koje čine odvjetničku tajnu. Dužnost čuvanja tajne postoji i u slučajevima saznanja o činjenicama i okolnostima povjerenim od strane stranke čije zastupanje odvjetnik nije prihvatio.
 5. Odvjetnik smije saopćiti činjenice i okolnosti koje predstavljaju odvjetničku tajnu samo u određenoj vrsti postupka po pristanku osobe od koje je to saznao, danog u pismenoj formi, ili ako je otkrivanje tajne nužno u kaznenom postupku ili postupku disciplinske odgovornosti odvjetnika za dokazivanje njegove nevinosti.
 6. Odvjetnik sam mora savjesno ocijeniti što stranka želi da bude sačuvano kao odvjetnička tajna, a što ponekad znači i samu činjenicu da mu se stranka obratila za pravnu pomoć i nenavođenjem koje vrste.
 7. Odvjetnik je dužan na odgovarajući način sve svoje suradnike u uredu upoznati s obvezom čuvanja odvjetničke tajne, a tu obvezu u ugovorima o radu zaključenim sa svojim suradnicima izričito predvidjeti kao razlog prestanka radnog odnosa.
 8. Obveza čuvanja odvjetničke tajne proteže se na sve odvjetnike u zajedničkom odvjetničkom uredu, na sve

odvjetnike u odvjetničkom društvu i na sve zaposlenike. Odavanje odvjetničke tajne suprotno odredbama ovog Kodeksa predstavlja težu povredu dužnosti i ugleda odvjetništva.

XI. ODNOS ODVJETNIKA PREMA TIJELIMA ODVJETNIČKE KOMORE FBiH

1. Odvjetnici su dužni čuvati ugled, samostalnost i neovisnost tijela Odvjetničke komore FBiH i regionalnih komora.
2. Pravo i dužnost odvjetnika je da sudjeluju u radu tijela Odvjetničke komore FBiH, da pomažu u radu, te da savjesno i odgovorno izvršavaju obveze na svim izbornim funkcijama u tijelima i organima Odvjetničke komore FBiH.
3. Odvjetnik je dužan savjesno i blagovremeno ispunjavati sve svoje obveze prema Odvjetničkoj komori FBiH, poštivati, čuvati i unaprijediti njezin ugled, te svojim aktivnim sudjelovanjem doprinositi njezinom što uspješnijem radu prisustvujući sastancima, skupštinama i časno izvršavati funkcije na koje je izabran.
4. Odvjetnik čini težu povredu odvjetničke dužnosti ukoliko ne izvršava odluke tijela Odvjetničke komore FBiH ili ako nesavjesno i neodgovorno izvršava obveze i prava na izbornim funkcijama u njezinim tijelima; u ostavljenom roku ne odgovori na pisano obraćanje ili se ne odazove na poziv njezinih nadležnih tijela; ne dostavi tražene informacije i pruži tražena objašnjenja, a osim ako bi time povrijedio obvezu čuvanja odvjetničke tajne; dostavi njezinim tijelima neistinita izvješća, uvredljivo se ponaša u pismenim ili usmenim kontaktima s tijelima Odvjetničke komore FBiH i/ili njezinim dužnosnicima i prema njima ne izvršava ili neuredno izvršava materijalne obveze; ukoliko ne izvršava odluku nadležnog tijela Odvjetničke komore FBiH o obustavi rada ili ograničenja rada pod uvjetom da je utvrđen minimum rada neophodan za zaštitu prava i interesa stranaka.

XII. POSLOVANJE U ODVJETNIČKOM UREDU

1. Odvjetnik je odgovoran za rad svoga ureda.
2. U zajedničkim odvjetničkim uredima svi odvjetnici odgovaraju za rad ureda.
3. U odvjetničkim društvima, odvjetnici članovi društva odgovaraju za rad društva.
4. Odvjetnik je dužan uredno i na vrijeme voditi predmet, pohranu spisa i točnu evidenciju rokova i rasprava, tako da on i stranka mogu uvijek uvidom u spis utvrditi podatke o stanju predmeta.
5. Odvjetnik mora osobito biti savjestan i točan u obavljanju poslova s novcem. Tudi novac ne smije miješati s vlastitim i mora uvijek biti u mogućnosti tuđi novac isplatiti. Novac koji je primio za stranku ne smije zadržati kod sebe dulje nego što je to potrebno.
6. Odvjetnik ne smije upotrijebiti ili zadržati novac protivno namjeni za koju je predan, kao i proširiti pravo zadržavanja za nedospjela potraživanja za usluge koje će pružiti.

XIII. DUŽNOSTI I OBVEZE ODVJETNIKA U JAVNOM INFORMIRANJU

1. U načelu, odvjetnik ne smije davati u javnost na bilo koji način podatke o strankama koje zastupa, činjenicama i okolnostima koje su mu poznate iz predmeta koji je primio na zastupanje, kao ni ono što mu je stranka povjerila kao svom zastupniku, osim ukoliko ga je stranka ovlastila da iznosi u javnost podatke o tome.

2. Ukoliko je u sredstvima javnog informiranja od suprotne strane u bilo kojem postupku ili od strane suda, tužiteljstva ili drugog tijela pred kojim se vodi postupak, došlo do obavještanja javnosti, a takvo obavještanje je usmjereno na netočno informiranje javnosti u konkretnoj informaciji ili je utjecalo ili moglo utjecati na tijek i ishod određenog postupka, odvjetnik je javnim priopćenjem dužan dati točnu informaciju i spriječiti pokušaj netočnog informiranja javnosti ili utjecaj javne informacije na tijek i ishod određenog postupka na štetu stranke koju zastupa.
3. Davanje u javnost informacije o samom postojanju određene vrste postupka u kojem vrši zastupanje stranke dozvoljeno je ukoliko davanjem takve informacije ne bi bila nanesena šteta interesima stranke koju zastupa ili bi samo davanje takvih podataka predstavljalo narušavanje čuvanja odvjetničke tajne.
4. Postupanje suprotno naprijed navedenim načelima predstavlja težu povredu dužnosti odvjetnika u vršenju odvjetničke djelatnosti.
5. Odvjetnik o kojem se u sredstvima javnog saopćavanja piše ili govori na način koji je protivan odredbama Zakona o odvjetništvu, Statutu Komore ili Kodeksu, dužan se je odmah po saznanju o takvom izvješćavanju na prikladan način ograditi od takvog načina izvješćavanja.

XIV. BESPLATNO PRUŽANJE PRAVNE POMOĆI

1. Obveza je odvjetnika i besplatno pružanje pravne pomoći socijalno ugroženim osobama u skladu sa Zakonom o odvjetništvu Federacije Bosne i Hercegovine.
2. Odvjetnik je besplatnu pravnu pomoć dužan pružiti jednako savjesno i pažljivo kao u pružanju pravne pomoći drugim strankama.
3. U slučaju uspjeha u postupku, odvjetnik može od takve stranke tražiti nagradu za pružanje usluga u mjeri u kojoj to zastupanje neće izgubiti svoje humano i socijalno obilježje, ali u svakom slučaju odvjetnik smije tražiti onu nagradu koju je zastupana stranka ostvarila po osnovi njegova zastupanja na teret protivne stranke.

XV. OVLASTI I DUŽNOSTI ODVJETNIKA U MEĐUNARODNOM PRAVNOM PROMETU

1. Odvjetnik nije ovlašten obavljati odvjetničke poslove za strane pravne subjekte kao stalni predstavnik nekog stranog odvjetničkog ureda ili odvjetničkog društva, niti na nazivu ureda može stavljati obilježja koja označavaju predstavništvo stranih odvjetničkih ureda bilo kojeg oblika.
2. Nije dopušten bilo kakav vid suradnje sa stranim odvjetnicima ukoliko oni koriste takvu suradnju da bi lažno prikazali odvjetnika člana Odvjetničke komore kao odvjetnika svoga društva, kao partnera, kao njegovu podružnicu ili kao postojanje bilo kojeg oblika institucionalne povezanosti s njima.
3. Odvjetnicima, zajedničkim odvjetničkim uredima i odvjetničkim društvima je zabranjeno na web-stranicama, istaknutoj ploči, memorandumu i sl. navoditi činjenicu postojanja sporazuma i suradnje iz prethodnog stavka.
4. Kada prima na zastupanje stranku koja ima nastan u drugoj državi, odvjetnik je dužan izričito upozoriti stranku na mogući ishod traženog zastupanja kroz primjenu zakona i drugih propisa na teritoriju Bosne i Hercegovine, a takvo upozorenje mora dati u pismenom obliku, ukoliko bi protivno postupanje moglo nanijeti toj stranci znatniju štetu.

5. U svim postupcima s elementom inozemnosti pred domaćim sudovima i drugim tijelima, kao i pred inozemnim tijelima i sudovima, ako postoji kolizija načela kodeksa profesionalne etike strane države i ovog Kodeksa, odvjetnik je dužan primjenjivati načela ovog Kodeksa.

XVI. TROŠKOVI ZASTUPANJA

1. Odvjetnik ima pravo na nagradu za svoj rad prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika u Federaciji Bosne i Hercegovine.
2. Ako je do prestanka zastupanja došlo u tijeku postupka, odvjetnik može odbiti predati spis predmeta stranci na njezin zahtjev ukoliko stranka nije izvršila isplatu troškova koji su nastali poduzimanjem radnji odvjetnika u tijeku postupka, a prema obračunu odvjetnika u tom trenutku, osim ako bi zbog toga za stranku mogle nastupiti štetne posljedice ili ako bi stranci bilo otežano ili onemogućeno poduzimanje radnji u postupku.
3. Odvjetnik može odbiti predati spis predmeta stranci na njezin zahtjev nakon okončanja postupka ukoliko stranka nije izvršila isplatu nagrade i naknade troškova.
4. Dužnost je odvjetnika upoznati stranku s približnim iznosom troškova zastupanja i upozoriti je na mogućnost da troškovi koji će biti određeni na teret protivne stranke budu manji od njegovog računa (obračuna).

XVII. IZGLED ODVJETNIČKOG UREDA, TVRTKE I PEČATA

1. Odvjetnički ured, u pravilu, treba biti smješten u prostoru koji ima čekaonicu. U pravilu, odvjetnik prima stranke samo u svom uredu.
2. Tvrtka odvjetničkog ureda (ime i prezime odvjetnika, specijalnost ukoliko postoji) treba biti istaknuta na zgradi u kojoj je smješten odvjetnički ured.
3. Ova se obveza odnosi i na zajedničke odvjetničke urede i odvjetnička društva. Naziv ureda ili društva treba biti ispisan na jednom od službenih jezika u BiH bez reklamnog karaktera na metalnoj ili drugoj ploči.
4. Odvjetnički ured ili društvo može imati svoj pečat koji ne može sadržavati reklamni karakter.
5. Svaki podnesak mora imati memorandum ili pečat.

XVIII. ZAVRŠNE ODREDBE

1. Stavlja se izvan snage Kodeks odvjetničke etike usvojen na izvanrednoj Skupštini održanoj dana 17.09.2005. godine.
2. Ovaj Kodeks stupa na snagu s danom usvajanja na Skupštini Odvjetničke komore FBiH.

Broj 1822/26
23. svibnja 2026. godine

Predsjednica
Odvjetničke komore FBiH
Ana Primorac, v. r.

(SI-1373/26-F)

JP "RADIO-TELEVIZIJA UNSKO-SANSKOG KANTONA" D.O.O. BIHAĆ

1524

Na osnovu člana 234. stav (1) tačka k), a u vezi sa članom 303. stav (1) Zakona o privrednim društvima ("Službene novine Federacije BiH", br. 81/15 i 75/21), Zakona o ministarskim, vladinim i drugim imenovanjima Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 12/03, 34/03 i 65/13), članova 26, 34, 40, 41, 42. i 44. Statuta JP JRTV USK-a" d.o.o. Bihać broj 01/505-1/09 od 19.11.2009. godine, člana 2. Odluke o izmjenama i dopunama Statuta JP "RTV USK-a" d.o.o. Bihać broj 14/173-1/12 od 23.03.2012. godine, Zakona o prijavljivanju i postupku provjere podataka o imovini nosilaca javnih funkcija u Unsko-sanskom kantonu ("Službeni glasnik Unsko-sanskog kantona", br. 17/22, 10/23 i 20/24), te nakon razmatranja Preporuke Komisije za provođenje postupka izbora i imenovanja predsjednika i dva člana Nadzornog odbora broj 01-88/26 od 03.09.2026. godine, Skupština JP "RTV USK-a" d.o.o. Bihać, na 4. hitnoj sjednici održanoj dana 04.09.2026. godine, donosi

ODLUKU O KONAČNOM IMENOVANJU PREDSEDNIKA I ČLANA NADZORNOG ODBORA JP "RTV USK-a" D.O.O. BIHAĆ

Član 1.

Na osnovu rezultata provedenog Javnog konkursa i Preporuke Komisije za provođenje postupka izbora i imenovanja predsjednika i dva člana Nadzornog odbora, konačno se imenuju:

- Majda Hušidić - predsjednica Nadzornog odbora;
- Mahmut Alagić - član Nadzornog odbora.

Član 2.

Mandat imenovanih iz člana 1. ove Odluke traje četiri (4) godine od dana imenovanja, uz mogućnost ponovnog imenovanja u skladu sa Statutom Društva.

Član 3.

Postupak po navedenom Javnom konkursu smatra se okončanim.

Član 4.

Imenovana lica dužna su, u skladu sa Zakonom o prijavljivanju i postupku provjere podataka o imovini nosilaca javnih funkcija u Unsko-sanskom kantonu, u roku od 30 dana od dana preuzimanja dužnosti podnijeti Uredu za borbu protiv korupcije Vlade Unsko-sanskog kantona prijavu imovine i prihoda na propisanom obrascu, uključujući propisane podatke o imovini bliskih srodnika koji s njima žive u zajedničkom domaćinstvu.

Član 5.

Ova Odluka će se odmah objaviti u "Službenim novinama Federacije BiH". Zadužuje se Sektor pratećih službi da provede objavljivanje Odluke i dostavi je Uredu za borbu protiv korupcije Vlade Unsko-sanskog kantona.

Član 6.

Ova Odluka stupa na snagu danom donošenja.

Broj 01-91/26
04. septembra/rujna 2026. godine

Predsjednik
Skupštine Društva
Amir Smajić, s. r.

(SI-1365/26-F)